

SAYFA 18 | YAŞAMAK PAHALIDIR, ÖLMEK İSE "UCUZ"

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 ARALIK 2025-20 OCAK 2026 | SAYI: 232

FİYATI: 20 TL

2026: MÜCADELE ve DİRENİŞ YILI!

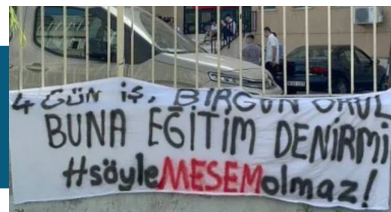
Mantık nedir? Felsefî anlamda mantık "hangi düşünce doğru, hangisi tutarlı; bir sonuca nasıl varılır; hata nerede yapılır" sorularına cevap arar. Bir de günlük hayatta kullanılan anlamı vardır. Daha çok aklımıza yatan şeye mantık deriz ya da mantıklı. Mesela, bugün ülkemizde işçilerin yüzde 14 civarı sendikalı. Bunların da ancak yarısı toplu sözleşme yapabiliyor. Ne kadar mantıklı? Nüfusun en zengin yüzde 1'i toplam

servetin yüzde 35,1'ine sahipken, en yoksul yüzde 50'si ise toplam servetin yüzde 2,8'ine sahip. Mantık bunun neresinde? Ama işçiler mantık çerçevesinde örgütlenmekten, bırakın devrimci örgütleri, sendikalardan bile öcü görmüş gibi kaçıyorlar. Sorsan "mantıklı" davranıyor, başını belaya sokmuyor, işten atılmıyor vb.

Devamı ► sayfa 2

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ

SAYFA 10 | MESEM DOSYASI (1)

1. sayfadan devam...

Oysa mantığın bittiği yerde kapitalizm başlıyor. Yıllarca çalışıp emekli olmuş insanlar, birkaçı bir araya gelip otel odalarında kalıyorlar. İnsanlar çöplerden işe yarar bir şeyler arıyorlar. Domatesi bile kiloyla değil taneyle alır hâldeyiz. Ucuz gıda aramak sıradan bir iş. Bunun için pazarın toplanma saatini beklemek "mantıklı" bir davranış.

Hayat pahalı ölüm ucuz

Ekonomik krizin geldiği boyut, işçi sınıfı için yıkıcı noktadadır. Sosyal, ahlâkî, insanî, vicdanî, ne kadar değer varsa hepsini kemiren, yiyip bitiren hâldedir. Yozlaşma, insan kirlenmesi bu yüzdendir. TV'lerde bu kadar mafya dizisi boşuna değildir. Sokaklar bizzat Saray eliyle mafyalara teslim ediliyor. İşsiz, geleceksiz bırakılan gençliğin bu pisliğin ucuz kadroları olması isteniyor. 12 milyon işsiz, her işi en ucuza yapmaya hazır insanlar demektir onlar için. Normalde isyan sebebi olabilecek işsizlik, açlık gibi sebepler örgütsüzlük koşullarında esaretin katmerlenmesine neden oluyor.

Esaretin bedeli, günde en az 6-7 işçi cinayetidir. Bu yılın 11 ayında 87 çocuk işçi ölümüdür. MESEM'li çocukların haftanın 6-7 günü asgarî ücretin üçte biri ücretle ölümüne çalıştırılmasıdır. Bizim eşek gibi çalışıp, mesai yapıp, ek işe gidip, yine de borçtan harçtan kurtulamamamızdır. Hayatın pahalı, ölümün ucuz olmasıdır.

2025: Ölü toprağın attık!

2025 yılı, bizler için zorluklarla geçmiş olsa da, ileriye umutla bakmamızı sağlayan gelişmeleri de yaşadık. 19 Mart sürecinde, halkın ortaya koyduğu direniş, ölü toprağının üzerinden atılmasını sağladı. Öyle ki CHP bile alanlara çıkmak, eylemler yapmak zorunda kaldı. Yoksa satır aralarında kendilerinin de söylediği gibi Saray'la pazarlıklarla işi götürmeye razı idiler. Gençlerin Beyazıt'ta ilham veren barikat yıkma eylemi, sürecin seyrini de değiştirdi.

Kadınların öteden beri dinmek bilmeyen isyanı, doğanın yağmasına karşı her zaman gösterilen direnişler, Gezi'den bu yana süren direniş çizgisinin izlerini taşıyor. Direnişlerde aslanan kararlılık ve sürekliliktir. Bunun garantisi ise örgütlülüktür. Hem Saray Rejimi hem de uzantısı muhalefet farklı yollarla sürekli buraya saldırıyor. Saray Rejimi en kaba biçimiyle, kör şiddetle yapıyor bunu. Polisi, jandarması, çeteleri, mahkemeleri, hapisaneleri, iç savaş hukuku ile. En rahat görülen ve karşılayabilir olanıdır. Muhalefet görünümü Saray uzantıları ise sürekli sandığı işaret ederek, sanki bu rejim sandıkla inşa edilmiş de sandıkla gidecekmis propagandası yapıyor. Saray Rejimi, emperyalistler arası paylaşım savaşı, Kürt halkının mücadelesi ve Gezi Direnişi'nin varlığı koşullarında, bir ABD-NATO organizasyonu olarak ortaya çıktı. Erdoğan bugün olsa olsa bu rejimin en uygun sözcüsü, yapışturucusu olarak oradadır, başkaca bir işlevi yoktur. Asgarî ücretin ne kadar olacağına bile uluslararası finans kuruluşları karar vermektedir. Bırakın başka konuları. İşte bu rejimin sandıkla gideceğini söylemek işçileri, emekçileri kandırmak, oyalamaktır. Bu rejim seçimle gelmemiştir, ancak sokakta gidecektir.

2026: Birleşik Emek Cephesi ile direniş büyütelim!

2026 yılı, Saray Rejimi, sermaye, patronlar için saldırı yılı olduğu kadar işçi sınıfı ve emekçiler için mücadele ve direniş yılı olacaktır. Bu bir temenniden öte gerçekliktir. Gerçekliğin bir yanı, içinde olduğumuz durumdur. Dayatılan sefalet, rezillik daha ne kadar ileri gidebilir? Bizler de her gün intihar eden ortalama 5 kişinin içine mi karışalım? Hepimiz mafya mı olalım? Çocuklarımızı çetelere teslim edelim, onlar da gidip bizim gibi emekçilerin boğazına mı yapışsın? Gerçekliğin diğer yanı ise her daim var olan işçi direnişleridir. Biz bunlara çoban ateşleri diyoruz. Biri bitiyor, diğeri başlıyor, hepsi bize bir şeyler öğretiyor. Ama kesin bir şey varsa her direniş mutlaka ve mutlaka az ya da

çok kazanımla sonuçlanıyor. Ne kadar kazandığımızı örgütlü gücün ve kararlılığın belirliyor. Basit bir soru? 2026'da geçerli olacak asgarî ücret değişmez mi? Etkili bir genel grev bütün taşları yerinden oynatmaz mı? Bırakın asgarî ücretin değişmesini patronların işçilerle konuşması bile değişir.

İşte bunun için güçlü, sağlam bir örgütlenme, Birleşik Emek Cephesi'nin kurulması için hep birlikte çaba harcayacağımız bir yıl var önümüzde.

Kurtuluş yoktek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Divriği'de madenci yürüyüşü

Sivas'ın Divriği ilçesinde maden sahalarının kapanmasına ve işten çıkarılmalarına karşı direnen DİSK/Dev Maden-Sen üyesi işçiler, kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Sivas'ın Divriği ilçesinde maden sahalarının kapanmasına ve işten çıkarılmalarına karşı 24 Kasım'da direniş çadırı kuran DİSK/Dev Maden-Sen üyesi işçiler, Erdemir'e bağlı taşeron Çiftay Madencilik ve OYAK Maden'e karşı 10 Aralık'ta Cumhuriyet Meydanı'na yürüdüler.

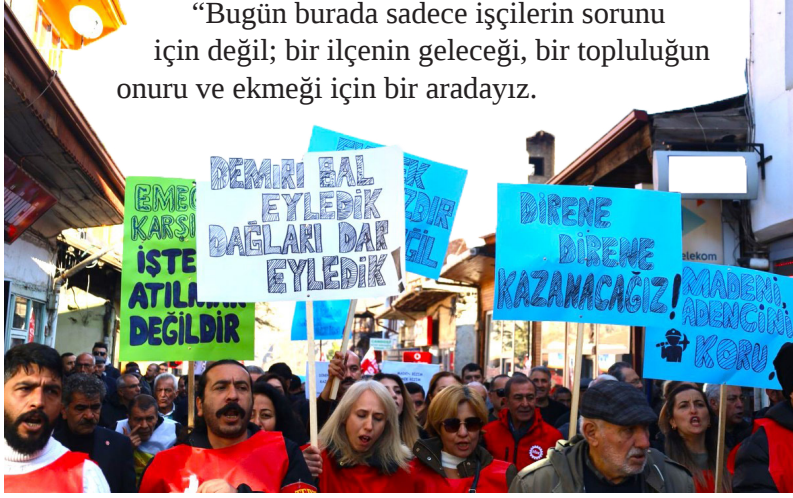
DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, DİSK yöneticileri, kitle örgütleri ile ilçe halkının katıldığı yürüyüşte maden şirketleri protesto edildi.

Eylemde, Çerkezoğlu'nun konuşmasının ardından Dev Maden-Sen Genel Başkanı Ahmet Remzi Atasoy konuştu.

“Bir ilçenin geleceği, ekmeği ve onuru için buradayız”

İşten çıkarmaların ilçenin geleceğini tehdit ettiğini ifade eden Atasoy, şöyle konuştu:

“Bugün burada sadece işçilerin sorunu için değil; bir ilçenin geleceği, bir topluluğun onuru ve ekmeği için bir aradayız.

Divriği'nin kaderi madencilikle örülüdür... 18 işçinin işten atılmasıyla başlayan süreçte 65 kişinin daha çıkarılması planlandı, bu dirençle durduruldu. Ancak şimdi yeraltı ocağının kapatılması ve yaklaşık 350 işçinin işten çıkarılması gündemde. Bu tablo, Divriği'nin kaderini belirleyecek kadar ciddi bir tablodur. Bizim taleplerimiz nettir ve meşrudur: Ermaden derhal açıklama yapmalı. İşten çıkarmalar durdurulmalı, çıkarılan işçiler eksiksiz geri alınmalıdır.”

TÜVTÜRK işçileri greve çıktı

DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası, TÜVTÜRK Araç Muayene İstasyonlarında toplu sözleşme sürecinde uzlaşma sağlanamaması nedeniyle İstanbul genelinde grev başlattı.

DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası, toplu sözleşme masasına oturmayan TÜVTÜRK'ün İstanbul istasyonlarında grev başlattı. Sendika Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, “Ayda 3 gün kendimize, 27 gün patrona çalışıyoruz,” diyerek TÜVTÜRK'teki gelir adaletsizliğini dile getirdi.

“Bakanlık organize grev kısırlığı yapıyor”

İstanbul genelindeki araç muayene istasyonlarında çalışan 750 işçiyi kapsayan grev, 13 Aralık sabahı itibarıyla başladı. Arnavutköy Haraççı'daki istasyon önünde toplanan işçiler, davul zurna eşliğinde halay çekerek grev pankartını astılar.

Sürece ilişkin açıklamalarda bulunan Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, işverenin toplu sözleşme masasına oturmadığını ve sendika düşmanlığı yaptığını, Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığının

ise İstanbul Valiliğine “işin aksaması için önlem alınması” yönünde talimat göndererek organize bir grev kısırlığı yaptığını vurguladı.

Küçükosmanoğlu, “İşveren hukuk tanımaz bir şekilde yargı kararlarını hiçe sayarak masaya gelmedi. Geline aşamada grev kaçınılmaz oldu,” diyerek mücadelenin süreceğini belirtti.

Temel Conta grevinde 365 gün!

Sendika ve toplu sözleşme hakları için greve çıkan Petrol-İş üyesi Temel Conta işçileri, direnişlerinin birinci yılında eylem yaptılar. Çok sayıda sendika ve demokratik kitle örgütü destek verirken, fabrikada bilirkşi keşfi gerçekleşti.

İzmir Kemalpaşa'da bulunan Temel Conta fabrikasında sendika ve toplu sözleşme hakları için bir yıldır direnen Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesine üye işçiler, grevlerinin 366'ncı gününde fabrika önünde eylem yaptılar. Eyleme, direnişteki Digel Tekstil işçileri, TÜMTİS, Tez-Koop-İş, Türk-İş Ege Bölge Başkanı, KESK İzmir Şubeler Platformu, Özgür Üniversite Hareketi, devrimci sosyalist örgütler ve sol siyasi partiler destek verdi.

Aynı saatlerde fabrikada yapılan bilirkşi

heyeti keşfinde grev başladıktan sonra işe alınan grev kırıcıların tespit edildiği öğrenildi.

Eylemde yapılan konuşmalarda, işçi sınıfına yönelik sermaye saldırıları ve Temel Conta patronunun hukuk tanımazlığı teşhir edildi, bir yıldır mücadelelerini kararlılıkla sürdüren işçilerle dayanışma duyguları ifade edildi.

İşçiler işe iade davasını kazandı

Şavşat Belediyesi tarafından 2024 yılının eylül ayında sözleşmeleri yenilenmeyerek işten çıkarılan 29 işçi, hukuk mücadelesini kazandı.

Artvin'in Şavşat Belediyesi'nde çeşitli birimlerde görev yapan 29 işçinin sözleşmeleri, 6 Eylül 2024'te yenilenmemiş ve işçiler işten çıkarılmıştı. İşçiler, işten çıkarılmaları üzerine belediye önüne direniş çadırı kurarak mücadele başlatmışlardı.

Yerel mahkemenin işçiler lehine verdiği karar belediye yönetimi tarafından istinafa ta-

şındı. Bölge Adliye Mahkemesi de yerel mahkemenin kararını onaylayarak işçilerin işe iadesine hükmetti. Kararın ardından işçiler, 4 Kasım'da belediye başkanlığına resmî işe iade başvurularını yaptılar.

Şavşat Belediyesi, yasal süreç içerisinde işçileri işe başlatmazsa mahkeme kararına belirlenen tazminatı ve ücret alacağını işçilere ödeyecek.

Söz, yetki, karar işçilere!

İzmir'de belediye işçileri yeniden ayakta!

İzmir'in CHP'li "sosyal demokrat" belediye-leri işçileri "süründürmeye" devam ediyor. Özellikle Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Tugay, izlediği işçi düşmanı politikalarla patronlara taş çıkartıyor!

Tugay, kendisinden önceki belediye yönetiminin ihtiyaçtan fazla işçi alımı yaptığını, yerel seçim arifesinde imzalanan toplu sözleşmesi ile de işçilere hak etmedikleri oranda zam yapıldığını iddia ederek her fırsatta sendikaya

ve işçilere saldırıyor.

Toplu sözleşmeyle kazanılmış haklara göz dikeyor. İşçileri işten atıyor. İcat ettiği havuzda beklemeye alıyor. Maaşlarını, sosyal haklarını aylarca ödemiyor vb.

İşçilerin bu uygulamalara karşı başlattığı eylemler sürerken Tugay'ın ibretlik son icratı "havuz"a aldığı bir işçiyi porno izlerken yakalayıp "vukuat"ı kamuoyuyla paylaşması. Amacı bunun üzerinden tüm işçileri itibarsız-

laştırmak. Böyle büyük bir büyükşehir başkanı yani!

Bu arada, işçi fazlalığından dem vururken, göreve geldiğinden bu yana 2500 dolayında yeni işçi alımı yaptığını da belirtelim.

...

İşçiler haklarına yönelik bu saldırılara karşı bir kez daha sokağa çıktı. Özetleyerek okurlarımızla paylaşıyoruz.

İzBB işçileri hakları için çıplak ayakla yürüdü!

İzmir Büyükşehir Belediyesi işçileri kasım maaşlarını eksik yatırılması ve sosyal haklarının dört aydır ödenmemesi nedeniyle iş bırakarak çıplak ayakla yürüyüş eylemi gerçekleştirdiler.

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikasına üye İzmir Büyükşehir Belediyesi (İzBB) işçileri, maaşlarını eksik yatırılması ve sosyal haklarının dört aydır ödenmemesi nedeniyle yarım gün iş bıraktılar. İşçiler, sendika binası önünden Kültürpark 9 Eylül kapasına çıplak ayakla yürüdüler.

"Binlerce işçinin hakları gasbedildi"

Kültürpark girişinde şubeler adına konuşan Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Ercan Gül, İzmir Büyükşehir Belediyesine bağlı İZELMAN, İZENERJİ, İZFAŞ, EGEŞEHİR ve İZTEK şirketlerinde çalışan binlerce işçinin haklarının gasbedildiğini belirtti.

Haklarının ödenmemesi halinde eylemlerine devam edeceklerini söyleyen Ercan Gül, taleplerini şöyle sıraladı:

"İşten çıkarılan ve şirkete iade edilen arkadaşlarımız derhal işbaşı yaptırılmalı. Toplu sözleşmedeki gecikmiş haklarımız (ikramiye, gıda kartı, TİS farklarımız, mesai alacaklarımız ve öğrenim yardımı) ivedi bir şekilde ödensin. Maaşımızın içindeki yemek-yakacak gibi köklü haklarımıza yapılan saldırı derhal durdurulsun. İzmir Büyükşehir Belediyesi bizleri ciddi şekilde muhatap alıp haklarımız için ödeme planı yapmadığı ve iş güvencemiz sağlanmadığı takdirde, fiilî ve meşru mücadelemizi kararlılıkla yükselteceğiz. Alanlardan, sokaklardan asla geri adım atmayacağız."

İzmir'de Belediye-İş Sendikası üyeleri de sokakta!

İzmir'de Belediye-İş üyesi işçiler, ücretlerinin eksik ödenmesine tepki göstermek için sendika binası önünde basın açıklaması yaptılar.

İzmir'de, Genel-İş Sendikasına üye işçilerin eylemlerinin ardından İzmir Büyükşehir Belediyesine (İzBB) bağlı İZDOĞA AŞ, İZBETON AŞ ve İZULAŞ AŞ'de çalışan ve Belediye-İş İzmir 1, 2 ve 3 No'lu şubelerde örgütlü işçiler de sokağa çıktılar. Kasım ayı ücretlerinin eksik yatırılacak olmasına tepki gösteren işçiler, sendika binası önünde basın açıklaması yaptılar.

Açıklama metnini Belediye-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Savaş Atalay okudu. Kasım ayı ücretlerinin eksik ödendiğini, işçilerin tek gelir kaynağının maaşları olduğunu belirten Atalay, "Bir işverenin emekçilerine karşı en temel görevi, ücretleri tam ve zamanında ödemektir. Bu sadece hukuki değil, aynı zamanda ahlaki ve insani bir zorunluluktur. Maaşların eksik yatırılması, işçiyi ve ailesini borca ve çaresizliğe itmektedir," dedi.

Atalay, sorunların çözülmemesi durumunda eylemlerin devam edeceğini vurguladı.

Kısa... Kısa...

➡ **Gebze'deki Smart Solar grevi** ikinci ayında... **Birleşik Metal İş Sendikası** üyesi Smart Solar işçileri, patronun dayattığı sefalet ücreti dayatmasına karşı ilk günkü direnç ve kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar. Sendikanın üye ve yöneticilerinin yanı sıra emekten yana siyasi partiler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri de Smart Solar işçilerini yalnız bırakmıyor.

➡ **Swatch Group** işyerlerinde süren **grev** işçilerin kazanımıyla sonuçlandı. İşçilerin üyesi olduğu **Koop-İş Sendikası** tarafından yapılan açıklamada, varılan anlaşmayla ücretlerinde önemli iyileştirmeler sağlandı, çalışma koşullarında kalıcı düzenlemeler yapıldı ve sosyal haklarda güçlü kazanımlar elde edildi.

➡ **KESK**, kuruluşunun **30'uncu yıldönümünü** örgütlü olduğu tüm yerlerde çeşitli eylem ve etkinliklerle kutladı. Yayımladığı 30'uncu yıl mesajında, "Haklar yasalardan önce gelir. Hak verilmemez; alınırsa; zafer sokakta kazanılır" sözleriyle, baskılara karşı kararlı duruşunu yineledi.

➡ **Bolu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Gezer Terlik** fabrikasında çalışan işçiler, 11 aydır ücretlerini alamadıklarını söyleyerek 24 Kasım'da iş durdurdular.

➡ **Ankara Sincan'da bulunan Teksif Sendikası** üyesi **TAPETEN Mensucat** fabrikası işçilerinin; sendikal haklarının tanınması, adil ücret ve insanca çalışma koşulları talepleriyle başlattıkları **grev 4'üncü ayında** devam ediyor.

Buca Belediyesinde direniş sonuç verdi, işçilerin alacakları ödendi

Buca Belediyesinde ödenmeyen alacakları için 5 gündür eylemde olan işçiler, daha önce ödeme sözü verilen alacaklarının yatırılması üzerine eylemlerini sonlandırdılar.

Buca Belediyesinde geçtiğimiz eylül ayında 8 günlük iş bırakma eyleminin ardından yönetimin taahhüt ettiği maaş ve geriye dönük alacakları yatırmaması nedeniyle tekrar iş bırakan işçiler, 5 gün süren direnişlerinin ardından alacaklarının ödenmesi üzerine eylemlerini sonlandırdılar.

Alacakların yatırılması sonrasında açıklama yapan Genel-İş İzmir 6 No'lu Şube Başkanı Değer Yıldız, "Ekmeği için direnen tüm birimlerdeki arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum. Taleplerimizin karşılanmasının ardından yarın itibarıyla işyerlerimize, iş başına geri dönüyoruz," dedi.

Gazetemize konuşan bir işçi, 5 günlük iş bırakma eylemleri sonrasında, üzerinden bir yıl geçen geriye dönük alacaklarının ve ekim ayı çıplak maaşlarının yatırıldığını, 4-5 aylık mesai farkları ile gıda kartı alacakları ve kasım ayı maaşlarının ise hala yatırılmadığını belirtti. İşçi, bu ödemelerin de aralık ayı sonuna kadar yapılacağını taahhüt edildiğini söyledi.

File Market'te işçi kıyımı protesto edildi

Tez-Koop-İş Sendikası, File Market'te sendikacı işçilerin işten atılmasını İstanbul ve İzmir'de düzenlediği eylemlerle protesto etti.

File Market'te sendikaya üye olan işçilerin, "performans yetersizliği" bahanesiyle işten çıkartıldığını belirten Tez-Koop-İş Sendikası, işten çıkarmaların asıl nedeninin sendikacı örgütlenmeyi engellemek olduğunu, ülke genelinde en az 17 işçinin bu şekilde işinden edildiğini açıkladı.

İstanbul'da İdealtepe File Market önünde açıklama yapan sendika, "File Market patron ve yöneticilerini uyarıyoruz, suç işlemekten vazgeçin. Sendika hakkına saygı duyun. Üyelerimize dönük baskı ve saldırılara son verin," dedi.

İzmir'de Gaziemir File Market önünde yapılan basın açıklamasına İzmir'de bulunan Türk-İş'e bağlı sendikalar ve direnişteki DIGEL Tekstil işçileri katıldı. Mağaza önünde açıklama yapan Tez-Koop-İş İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Mert Özen, File Market mağazalarının sendikacı ve toplu iş sözleşmeli bir işyeri hâline gelene kadar mücadelenin devam edeceğini belirtti.

Özel Okmeydanı Hastanesi emekçileri direniyor

İstanbul Özel Okmeydanı Hastanesinde çalışan işçiler, binanın deprem riski gerekçesiyle boşaltılacağı belirtilerek süresiz ücretsiz izne çıkarıldı. İki aydır maaşlarını alamayan işçiler, hastane önünde direniş başlattılar.

"Yenidoğan Çetesi" davasının sanıklarından Şafak Grubunun bir diğer emekçisi, hastane binasının deprem riski olduğu belirtilerek işsiz bırakıldı.

Hastane yönetimi, işçilere ilettiği yazıda eylül ayı maaşlarının en geç 14 Kasım'da, ekim ve kasım ayı maaşlarının ise en geç 10 Aralık'ta ödeneceğini duyurdu. Ancak aradan geçen zamana rağmen maaşlarını alamayan işçiler, herhangi bir açıklama yapılmaması üzerine hastane önünde direniş başlattılar.

"Emeğimizi kimseye gasbettirmeyiz"

Hastanenin boşaltılma süreci devam ederken açıklama yapan işçiler, "Emeğimizi kimseye gasbettirmeyiz. Bugüne kadar burayı sahiplenmeyip buranın üzerinden para kazanıp burada bulunmayıp emeğimizi yeterince gasbettiler... Haklarımızı her birimiz alana kadar da burada olacağız," dediler.

Kısa... Kısa...

İzmir Ege Serbest Bölge'de sendikal haklarını kullandıkları için işten çıkarılan **Teksif Sendikası** üyesi **DİGEL Tekstil** işçilerinin direnişi, 11'inci ayını geride bıraktı. Direniş dayanışma ziyaretleri eşliğinde kararlılıkla sürüyor.

İstanbul'da, **Boettcher Matbaa Malzemeleri** işyerinde grev kararı alındı. **Birleşik Metal İş Sendikası**nın örgütlü olduğu işyerinde, toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine alınan grev kararı işyeri kapısına asıldı.

Doğuş Otomotiv'in lojistik işlerini yürüten **Hödlmayr Lojistik**-te örgütlenen **Nakliyat-İş Sendikası** üyesi öncü işçiler, sendikal haklarını kullanmak istedikleri için işten atıldı. İşçilerin işe iade ve sendikal hakların tanınması talebiyle **Çayırova**'da bulunan Doğuş Otomotiv önünde 17 Ekim'de başlattığı direniş ikinci ayını geride bıraktı.

Tokat'ta, direnişleri ikinci ayını geride bırakan **Şık Makas işçileri**, gasbedilen haklarından birini daha geri aldılar. İşçilerin işten atılma kodları kaldırıldı ve işsizlik maaşı almaları olanaklı hâle geldi. İşçiler, kararlı direnişleriyle, geçtiğimiz ay ödenmeyen maaşlarının yatırılmasını da sağlamışlardı.

İstanbul'da, **Özel İtalyan Lisesi** öğretmenleri, okul yönetiminin toplu sözleşme sürecindeki uzlaşmaz tutumunu protesto ettiler. Düşük ücretler, ağır çalışma koşulları ve ayrımcılığa dikkat çeken **Tez Koop İş Sendikası** üyesi öğretmenler, okul yönetiminin dayattığı yüzde 12 zam ve 2027 için "sıfır" zam(!) teklifinin kabul edilemez olduğunu vurguladılar.

Van'da, Saray Rejiminin kayyum tarafından işten çıkarılan **Genel-İş Sendikası** üyesi 223 işçinin işlerine dönme mücadelesi beşinci ayında. İşçiler, mahkeme kararlarına rağmen devam eden işçi kıyımının hukuksuz olduğunu belirterek kayyum uygulamasının son bulmasını istiyorlar.

Metal işçilerinden sefalet dayatmalarına karşı eylem

Birleşik Metal-İş, MESS ile yürütülen grup toplu iş sözleşmesi görüşmelerindeki tikanıklığa ve patron tarafının karşı tekliflerine ilişkin örgütlü olduğu fabrikalarda 28 Kasım'da eş zamanlı basın açıklamaları gerçekleştirdi.

Basın açıklamalarında okunan bildiriye, görüşmelerin kritik bir aşamaya girdiği vurgulanırken, uyuşmazlık sürecinin başlayabileceği 8 Aralık tarihi işaret edildi.

"MESS kazanılmış haklara saldırıyor"

Açıklamalarda, MESS'in yılda dört ay denkleştirme ve telafi çalışması uygulaması istediği, bu uygulamanın patrona çalışma saatlerini keyfi belirleme yetkisi vereceği, işçilerin günde 11 saate kadar çalıştırılıp fazla mesai ücretinin ortadan kaldırılmak istendiği vurgulandı.

MESS'in masadaki diğer talepleri arasında

deneme süresinin 2 aydan 4 aya çıkarılması, raporlarda bir defada 5 gün ve üzeri istirahatlerde kesilen 2 günlük ücret uygulamasının 10 güne yayılması ve süt izninin toplu kullanım hakkının kaldırılması gibi önceki TİS'lerde kazanılan maddelerin değiştirilmek istendiği ifade edildi.

"Ücretlerin yaklaşık üçte biri vergiye gitti"

Devletin uyguladığı ekonomi politikaları neticesinde ücretlerin ciddi ölçüde gerilediği ve metal işçilerinin ağır bir yoksullukla karşı karşıya olduğu belirtilen açıklamalarda, işçilerin yılın ilk aylarından itibaren üst vergi dilimlerine girdiği ve ücretlerin yaklaşık üçte birinin vergiye gittiği hatırlatılarak, insanca yaşanacak bir ücret talep edildi.

Türk Metal'den MESS protestosu

Türk Metal Sendikası, 12 Aralık'ta MESS'in İstanbul'daki merkez ofisi ile Ankara, İzmir ve Bursa'daki bölge temsilciliklerinin önünde eylem yaparak MESS'i protesto etti.

Yapılan ortak açıklamada, MESS'in dayattığı teklife, "Biz yeni hakları konuşalım derken, onlar kazanılmış haklarımızı elimizden almak istediler... Biz alın terimizin karşılığı deyince de onlar size enflasyonun bile altında bir zam yeter dediler," ifadeleriyle tepki gösterildi.

İşçilerin geçinemediğinin, evine ekmek götürmekte, çocuğuna harçlık vermekte zorlandığının belirtildiği açıklamada, "Biz kazanılmış haklarımızı korumaya, insanca yaşamaya yetecek kadar bir zam almaya kararlıyız," denildi.

MESS, işçilerinin sadece ekmeğine değil onuruna da saldırıyor!

İşçi Birlikleri Sendikası (İŞÇİ-SEN)

Metal işkolundaki, MESS 2025-2027 dönemi Grup Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmelerinin beşinci toplantısı 8 Aralık Pazartesi günü MESS Merkez Ofisinde yapıldı.

Metal patronlarının örgütü Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile bu işkolunda çalışan işçiler adına Birleşik Metal-İş, Türk Metal ve Özçelik-İş sendikalarının masaya oturduğu sözleşme, 150 binden fazla işçiyi kapsıyor. Özel sektörde en fazla işçiyi kapsayan bu sözleşmenin sonuçları, sadece metal işkoluna değil tüm özel sektör çalışanlarına emsal teşkil etmek gibi bir etkiye sahip.

MESS, ilk 6 ay için saat ücretlerine yüzde 5 + seyyanen 11,50 TL zam teklifinde bulundu. Bu zammın oransal karşılığı yüzde 10. Diğer 6 aylık periyotlar için ise herhangi bir teklifi yok. Sosyal yardımlarda ise 1. yıl için yüzde 25'lik zam teklifi ile gelirken 2. yıl için herhangi bir artış teklifinde

bulunmadı ve 3 yıllık sözleşme süresi dayattı.

İşçilerle alay edercesine yapılan teklif neticesinde uyuşmazlık tutanağı düzenlendi ve resmî olarak arabuluculuk süreci başladı.

Birleşik Metal-İş, 2 yıllık TİS, ilk 6 ay için yüzde 58,5 oranında ücret zammı talep ederken Türk Metal 2 yıllık TİS, ilk 6 ay için yüzde 38,97 oranında ücret zammı talep etmişti. "Ülkede ekonomik kriz var", "sektörde durum belli" gibi gerekçelerle işçiyi en aza razı etmeye çalışan, sözde işçinin talepleri ile masaya oturan Türk Metal eliyle örgütlenen süreçte gelinen tablo ortada.

Metal patronları işçiye sefalet ücreti dayatırken, yaratılan ucuz iş gücü cennetinde işsizlik işçiye boyun eğdirmek için tehdit olarak kullanılıyor. Patronlar ve Türk Metal sendika mafyası el ele boyun eğmiş, razı edilmiş, kabullenmiş işçiler

yaratarak, işçinin yalnızca bugünü değil geleceğini de ipotek altına almaya çalışıyor.

Metal patronları işçilerin üzerinden kazandıkları inanılmaz kârlarını katlarken, ücretleri hayat pahalılığı karşısında eriyen, yüksek riskli, tehlikeli fabrikalarda her gün iş kazası tehdidi ile çalışan, canlarını ortaya koyarak üretim yapan metal işçisine TÜİK'in sahte enflasyonunun bile altında zam teklif etmek işçinin sadece ekmeğine değil onuruna saldırıdır.

Metal işçisi, ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışan MESS patronlarının teklifine karşı güçlü bir yanıt verecek tarihsel bilgi ve deneyime sahiptir. Metal işçisinin tarihi mücadele ve zaferle doludur. Metal Fırtına'da patronlara ecel terleri döktüren, daha geçen yıl grev yasalarını tanımayarak haklarını söke söke alan metal işçisinin bugün de önünde duran tek yol direniştir, grevdir.

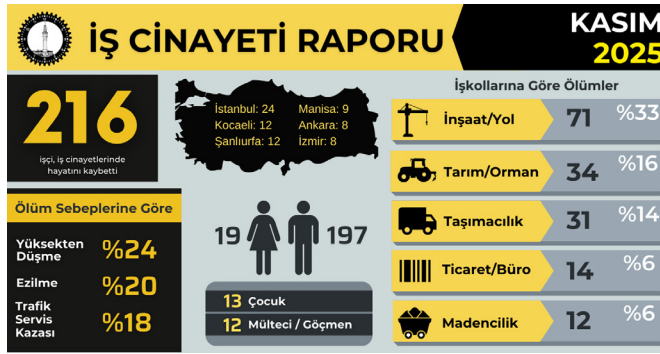
(İşçi haberleri için yararlanılan kaynaklar: iscigazetesi.org, sendikalar, evrensel.net, kızılıbayrak, birgün, MA, ANKA)

Esir değil işçiyiz, yarının sahibiyiz!

İSİG: KASIM AYINDA 216 İŞÇİ HAYATINI KAYBETTİ

Sermaye sınıfı işçi kanıyla besleniyor. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, kasım ayı iş cinayetleri raporunu açıkladı. Rapora göre kasım ayında en az 216, 2025 yılının ilk on bir ayında en az 1956 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti.

İSİG Meclisinin yüzde 66'sını ulusal basından; yüzde 34'ünü ise işçilerin mesai arkadaşları, aileleri, iş güvenliği uzmanları, işyeri hekimleri, sendikalar ve yerel basından edindiği bilgilere göre (tespit edilebildiği kadarıyla), kasım ayında en az 216 işçi hayatını kaybetti. Böylece 2025 yılının ilk on bir ayında iş cinayeti sayısı (Ocak 180,

Şubat 129, Mart 158, Nisan 156, Mayıs 178, Haziran 161, Temmuz 207, Ağustos 192, Eylül 208, Ekim 171, Kasım 216) 1956'ya ulaştı.

İş cinayetlerine ve çocuk işçiliğe karşı acil mücadele çağrısı

Adeta sessiz bir işçi soykırımına dönüşen iş cinayetlerindeki artışa ve çocuk işçilerin artan sayıda ölümüne dikkat çeken İSİG Meclisi, iş cinayetlerine ve çocuk işçiliğe karşı acil mücadele çağrısı yaptı.

İSİG Meclisi'nin kasım ayı raporunun bazı verileri şöyle:

Kasım ayında en çok iş cinayeti 71 ölümlü inşaat işkolunda meydana geldi. İkinci sırada 34 ölümlü tarım işkolu var. Ölenlerin 18'i işçi ve 16'sı çiftçi. Üçüncü sırada ise 31 ölümlü taşımacılık işkolu geliyor.

Ölüm nedenlerinde ilk sırada yüksekten düşmeler var. Bu ölümlerin yüzde 85'i inşaatlarda meydana geldi. İkinci sırada özellikle tarım, inşaat ve sanayide görülen ezilme ve göçük nedenli ölümler var. Üçüncü sırada ise yarısının taşımacılık işkolunda meydana geldiği trafik kazaları nedenli ölümler bulunuyor.

En çok iş cinayetinin meydana geldiği bölgeler sanayi merkezleri olmaları, tarımsal üretim veya inşaa faaliyetlerinin yoğunlaşmasıyla öne çıkıyor.

Kasım ayında en az 13 çocuk iş cinayetlerinde hayatını kaybetti. Ölen çocukların biri çiftçi, on ikisi (tarım, gıda, kimya, ağaç, büro ve inşaat işkollarında çalışan) işçiydi.

İş cinayetlerinde ölenlerin 19'u kadın işçiydi.

Kasım ayında en az 12 göçmen işçi hayatını kaybetti. Türkiye'de ölen göçmen işçilerin çoğu Suriyeli ve Afganistanlıdır. Ancak son dönemde özellikle deprem şehirlerinde ölen İranlı ve Mısırlı işçilerin varlığı bu ülkelerden gelen işçi göçünü de göstermektedir.

Ölen işçilerin en az 4'ü (yüzde 1,85) sendika üyesi, 212'si (yüzde 98,15) sendikasız. Sendikalı işçilerin biri enerji, biri liman, biri sağlık ve biri belediye işkollarında çalışıyordu. 2025 yılının Kasım ayında iş cinayetlerinde hayatını kaybeden 216 işçiyi saygıyla anıyoruz...

MESEM cinayetleri ve tutuklamaları protesto edildi

Milli Eğitim Bakanlığının 1-3 Aralık tarihleri arasında gerçekleştirdiği Meslekî Eğitim Zirvesi 2 Aralık'ta TİP'li öğrenciler, 3 Aralık'ta Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası tarafından protesto edildi.

Zirvenin düzenlendiği salon önünde "Çocukların kanı elinizde" pankartı açan öğrencilere güvenlik görevlileri müdahale ederken, 17 öğrenci gözaltına alındı. İfadeleri alınmadan tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen öğrencilerin 16'sı tutuklandı.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Başkanı Eren Edebalı ve üç öğretmen ME-

SEM'i ve 85 çocuğun iş cinayetinde katledilmesini "Ne bu düzen ahilik! Ne siz vezirsiniz! Çocuk Katilidir MESEM! Rezilsiniz!" pankartıyla protesto etmelerinin ardından ters kelepçeyle gözaltına alındı. Öğretmenler Bakırköy Adliyesinden adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Öğrencilerin tutuklanması ve MESEM'lerin çocuk emeği sömürsünün aracı haline getirilmesi 10 Aralık'ta Kadıköy Süreyya Operası önünde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. Emekten yana örgütlerin, sendikaların, gençlik örgütlerinin katıldığı açıklamada "Çocuklarımızı Öldürmeyin, MESEM'i Kaldırın, Öğrencileri Serbest Bırakın" pankartı açıldı.

İş cinayetlerine karşı örgütlenme ve mücadele çağrısı yapılan konuşmaların ardından yapılan ortak açıklamada; tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılması, meslekî eğitimin ve MESEM'in öğrencilerin hayatını güvence altına alacak ve çocuk emeği sömürsünü ortadan kaldıracak şekilde yeniden düzenlenmesi talep edildi. Eylemde "Çocukları öldüren eğitim olamaz", "Çocuklar çocuktur işçi olamaz", "MESEM'li çocuklar isyanımızdır" sloganları atıldı.

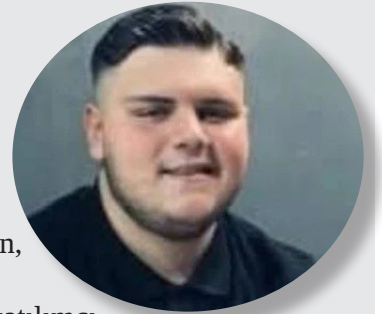

"Eleştiriler bizi rahatsız etmiyor"

Türkiye Yüzyılı Meslekî ve Teknik Eğitim Zirvesi'nin açılışında konuşan Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin, meslekî eğitimde patron örgütleriyle işbirliğinin "katılımcı demokrasi"nin gereği olduğunu savunarak tepkilere karşı "Eleştirilere inat, sektörle eğitim öğretim süreçlerinde ülkemizin menfaatleri doğrultusunda çalışmaya devam edeceğiz. Bu tür eleştirilerle karşı karşıya kalmak bizi rahatsız etmiyor," yanıtını verdi.

Yine patronların talebi doğrultusunda çocuk işçiliğini ortaokuldan başlatmayı amaçlayan "zanaat atölyeleri"nden büyük bir övgüyle söz eden Tekin, "Şu anda 19 ilde 272 okulumuzda bu program sağlıklı bir şekilde yürüyor. ... meslekî ve teknik eğitim veren okullarımızın ortaokul programlarının açılmasıyla ilgili süreçleri yeniden başlattık. Şu anda pilot olarak tespit ettiğimiz okullarımızda, ortaokullarda da meslekî ve teknik eğitim süreçlerinde lise bünyesinde meslekî ve teknik eğitim ortaokulları açılmaya başlandı," diyerek çocuk işçiliğinin yaşının daha da aşağılara çekileceğini müjdeledi!

Çocukların kanı ellerinde olan Yusuf Tekin'in bu açıklamalarından birkaç gün sonra İstanbul Tuzla'da bir fabrikada çalıştırılan 16 yaşındaki çocuk işçi Alperen Karaçengel, fabrikada çıkan yangında yaşamını yitirdi. Karaçengel, bu yıl iş cinayetlerinde ölen 87. çocuk olarak kayıtlara geçti.

Açlık Sınırı 30 bin liraya dayandı!

Türk-İş'in her ay yaptığı, bizim de her ay paylaştığımız bir araştırma var. Açlık ve yoksulluk sınırı rakamları. Başka araştırmalarda var bununla ilgili. Genellikle ilk yayınlanan bu oluyor ve TÜİK verilerine dayanıyor olması durumun vahametini ortaya koyduğu için bu kaynaktan devam ediyoruz.

Araştırmanın Kasım 2025 sonuçlarına göre Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 29.827,78 TL'ye,

Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 97.158,89 TL'ye,

Bekâr bir çalışanın "yaşama maliyeti" de aylık

38.751,69 TL'ye yükseldi.

İki verinin altını çizmekte fayda var.

Birincisi yoksulluk sınırıdır. Sermayenin tartıştığı asgarî ücret zam oranlarıyla mevcut açlık sınırının altında kalacağı ortadadır.

İkincisi, asgarî ücrete esas teşkil edebilecek esas barem bir kişinin geçim ücretini ifade eden rakamdır ve kasım ayı itibarıyla asgarî ücretin 16 bin lira

altında kalmıştır.

Saray'ın ekonomi politikalarının sonucu rakamlar, zam oranları anlamını yitirmiş, uçurum büyümüştür.

Enflasyona yılsonu uyarı!

Yılın sonu yaklaşırken işçiler, emekliler maaş artışlarını beklerken, iktidar TÜİK eliyle duruma müdahale etti. Kasım indirimlerini bahane ederek yüzde birin altında gösterilen enflasyon, maaşlara yapılacak zamları da aşağı çekmiş oldu. Tam Saray işi ama!

Enflasyon hesaplaması yeteri kadar sıkıntılı bir konu. Sadık bir kurum olarak TÜİK, Saray ne isterse onu çıkaran bir kurum öteden beri. Zaten sepet yöntemi, hesap sistemi de tartışmalı. Üstelik memurların ve emeklilerin zam oranları doğrudan,

birçok emekçinin zam oranı da dolaylı yoldan enflasyon oranlarına bağlı.

Ücretli çalışanların yüzde 90'dan fazlası da toplu sözleşme yapma hakkına sahip olmadığına göre, bu hesaplamalar milyonlarca emekçiye sefaletle karşı karşıya bırakmaya devam ediyor.

Enflasyon Araştırma Grubu (ENAG) tarafından hesaplanan Tüketici Fiyat Endeksi (E-TÜFE), Kasım 2025 döneminde yüzde 2,13 oranında artış gösterdi. E-TÜFE endeksinin yıllık bazdaki artış oranı yüzde 56,82 seviyesinde gerçekleşti.

Türkiye İstatistik Kurumunun (TÜİK) açıkladığı kasım ayı enflasyon verilerine göre ise kasımda tüketici fiyat endeksi (TÜFE) aylık yüzde 0,87, yıllık yüzde 31,07 arttı.

Gıdada, İstanbul Ticaret Odasına (İTO) göre yüzde 1,28, Türk-İş'e göre yüzde 4,98

artış var. Oranlar çok farklı ama en azından ikisi de artış yönünde.

Ama TÜİK'e göre gıdada yüzde 0,69 ucuzlama olmuş!

TÜİK gıda maddelerini 37 grupta topluyor. Kasımda 8 grupta düşüş, 29 grupta artış var ve 8 gruptaki düşüş sanki yüzde 0,69'u izah etmekten uzak kalıyor. Ama TÜİK işte, "yersen" diyor.

Alım gücünde rekor erime!

Enflasyon, asgarî ücretli, memur ve emeklilerin gelirlerinde ciddi erimeye yol açtı. Yıl içinde ara zam yapılması nedeniyle asgarî ücretlinin alım gücü 11 ayda 6 bin 574 TL azaldı.

Asgarî ücrete yüzde 20 zam yapılması hâlinde maaşa yansıtılacak artış 4 bin 421 TL olacak. Bu durumda asgarî ücretli, daha zam gelmeden bile yeni yıla 2 bin 153 TL'lik bir kayıpla girmiş olacak.

Emekli aylığı, 11 ayda enflasyon karşısında 5 bin 20 TL değer kaybetti.

TÜİK'in yüzde 29,74 olarak hesapladığı 11 aylık enflasyona göre, ara zam bile yapılmayan 22 bin 104 TL'lik asgarî ücretin alım gücü yüzde 29,74 enflasyon nedeniyle 15 bin 530 TL'ye düştü. Asgarî ücret, açlık sınırının 14 bin 298 TL gerisinde kaldı.

Temmuz ayında 2 bin 412 TL artışla 14 bin 469 TL'den 16 bin 881 TL'ye yükseltile en düşük emekli aylığı, 11 ayda enflasyon karşısında 5 bin 20 TL değer kaybetti.

Nefes'in haberine göre emekli aylığına yapılan zam, enflasyona 2 bin 608 TL yenildi. Öte yandan,

en düşük memur emeklisi aylığı, Temmuzda 3 bin 54 TL'lik zamlarla 19 bin 617 TL'den 22 bin 671 TL'ye çıkarıldı. En düşük memur emeklisi aylığının alım gücü 11 ayda 6 bin 742 TL eridi. Emekli aylığına yapılan zam, 3 bin 688 TL ekside kaldı.

Yaklaşık 4 milyon memurun maaşları da Temmuz ayında enflasyon farkına göre zamlandı. En düşük memur maaşı 43 bin 726 TL'den 50 bin 503 TL'ye yükseltile 6 bin 777 TL zamlandı. Fakat bu zam da enflasyona yenildi. En düşük memur maaşı alan bir emekçinin enflasyon karşısındaki kaybı 15 bin 19 TL'ye dayandı.

Bayram değil seyran değil IMF bizi niye övdü?

IMF kasım ayında yayınladığı raporda Türkiye'den övgüyle bahsediyor. Anadolu Ajansı, haberi, "IMF'den Türkiye'nin maliye politikasına övgü" başlığıyla verdi. Övgünün temelini ücretlerin baskılanmasının oluşturduğunu söylemeye gerek var mıdır?

IMF raporu ile bizim çok bilmiş iktisatçıların ve elbette Saray'ın görüşleri örtüşüyor; talep eşittir enflasyon. Nitekim kira ve gıdaya olan talebin fiyatları artırdığı ezberi burada da tekrarlanıyor. Yani işi biraz mizaha döksek; işçiler barınmasa, yiyip içmese enflasyon düşerdi, diyecekler neredeyse. Oysa hem

konutta hem gıdada esas sorunun talepten ziyade arz olduğunu söyleyebiliriz. Öyle olmasa 500 bin konuta 5 milyon talep olmazdı ve gıdada her alanda net ithalatçı olunmazdı.

Tabii bunca övgüden sonra, ekonominin "kırılganlıkları"ndan söz ederek hükümetin kulağını çekerek raporu bitirmişler.

Milyarderlerin serveti bir yılda yüzde 13 arttı

İsviçre bankası UBS raporuna göre, dünya genelinde milyarder sayısı yüzde 8,8 artışla 2 bin 919'a, toplam servetleri ise yüzde 13 yükselişle 15,8 trilyon dolara ulaştı.

Rapora göre, yaşanan dalgalanmalara rağmen teknoloji hisseleri ve finansal varlık fiyatlarının genel olarak yükselmesiyle milyarderlerin toplam serveti yeni zirvesine ulaştı.

Servetteki artış, 2021'den sonraki en yüksek ikinci yıllık yükseliş oldu.

Coğrafi olarak bakıldığında, Amerika kıtası milyarder servetinde yüzde 15,5'lik artışla 7,5 trilyon dolar seviyesine ulaşarak başı çekti.

Dünya genelinde erkek milyarderlerin sayısı 2 bin 545, kadın milyarderlerin sayısı ise 374 oldu.

Milyarderlerin gelecek yıla ilişkin en büyük endişeleri arasında tarifeler, büyük jeopolitik çatışmalar ve politika belirsizliği yer aldı.

Türkiye'de servetin dağılımı

The World Inequality Database verilerine göre Türkiye'de son 10 yılda servet eşitsizliği giderek arttı. Paris School of Economics (Paris Ekonomi Okulu) bünyesindeki The World Inequality Database nedir?

- Gelir eşitsizliği ve servet eşitsizliği verilerini sunar.
- Ülkeler bazında ve küresel ölçekte karşılaştırma yapar.
- En zengin %1, %10 ile en yoksul %50 gibi grupların paylarını gösterir.
- Uzun yıllara yayılan (tarihsel) veriler içerir.
- Herkesin ücretsiz kullanabileceği bir kaynaktır.

	Income		Wealth	
	Avg. Income (PPP €)	Share of total (%)	Avg. Wealth (PPP €)	Share of total (%)
Full pop.	22,830	100.0%	105,619	100.0%
Bottom 50%	3,482	15.2%	2,852	2.7%
Middle 40%	18,009	31.6%	76,310	28.9%
Top 10%	121,619	53.3%	722,437	68.4%
Top 1%	484,689	21.2%	3,707,243	35.1%
Year				
Top 10% to Bot. 50% Income gap			2014	2024
			32.3	34.9
Female labor share			25.3%	29.2%

Interpretation: Country has a transparency index of 3/20. All values are estimated at per capita (full population) level. See glossary for all definitions of concepts and indicators. Sources and notes: wii2025-wid.world/methodology.

Enstitünün Türkiye raporuna göre, Türkiye'de nüfusun yoksul yüzde 50'si toplam servetin yüzde 2,8'ine, zengin yüzde 10'luk kesim servetin yüzde 68,4'üne, en zengin yüzde 1 ise yüzde 35,1'ine sahip.

Son 10 yılda servet eşitsizliği giderek arttı!

Bu rakamlar bakınca her gün 6-7 işçi cinayetini, 11 ayda 87 çocuk işçinin ölümünü, 2 milyon çocuk işçiyi, 12 milyon işsizi, derin sessizliği, kan parasını, tüm adaletsizlikleri anlamak mümkün.

Asgarî ücret Asgarî söz hakkı

İrfan Taşkiran

Sizler bu satırları okurken henüz almasanız da asgarî ücret belli olmuş olacak. Hoş, bizler de yazarken açıklanmış değildir ve durumda bir fark yaratmıyor.

Asgarî ücretin belirlenmesi sürecine yıllardır tiyatro dedik. Geline aşamada tiyatro bitmiş, her şey açıktan yapılır olmuştur.

Mesela artık yasalarla belirlendiği üzere bir asgarî ücret tespit komisyonu yoktur. Asgarî ücreti belirleyen IMF ve uluslararası finans kuruluşlarıdır. Daha aylar önce yüzde 20'ler civarında görüşlerini bildirmişlerdir. Mehmet Şimşek'in 2026 için uydurduğu yüzde 16 enflasyon hedefi, öngörülen ücret artışlarına barem koymak için bir sınırdır, başka bir gerçekliği yoktur.

Bir burjuva iktisatçı gözüyle bile baksak, asgarî ücret, ülke sınırları içerisindeki en düşük ücreti ifade eder. Olsa olsa işe başlangıç ücretidir. Ama bugün ülkemizde asgarî ücret gerçek anlamda ortalama ücrettir. İşçilerin büyük kısmı üç aşağı beş yukarı bu ücretlere çalışıyor. Üstelik kadınlar, yarı zamanlılar, göçmen işçiler, stajyer öğrenciler, MESEM'liler derken ciddi sayıda insan asgarî ücretin bile altında ücretlerle çalışmak zorunda kalıyor.

Örgütsüz milyonlarca işçinin asgarî ücretin belirlenmesinde söz hakkı yoktur. Sendikalar konuyla ilgili gerçek bir eylem çağrısı yapmaktan imtina ediyor. İşçiler örgütlenmekten kaçıyor. Sol, sosyalistlerin eylemleri geniş kitlelere ulaşmıyor. Hâl böyle olunca da meydan patronlara kalmış oluyor.

Asgarî ücret, yılda en az 4 kez, ihtiyaca göre daha fazla belirlenmeli, TÜİK verilerinin dışında akademisyenler, sendikacılar vb. ilgili kurumların görüşlerini alacak şekilde belirlenmelidir. Mevcut yapısıyla asgarî ücret tespit komisyonu dağıtılmalı, adil, kamuya açık bir yapıya kavuşturulmalıdır.

Suriye'deki Alevilere yönelik saldırılar protesto edildi

Suriye'nin Humus, Lazkiye, Hama ve Tartus kentlerinde 23 Kasım'da Alevilere yönelik gerçekleştirilen saldırılar Hatay, Adana ve İstanbul'dan sonra 28 Kasım'da Ankara'da gerçekleştirilen kitlesel yürüyüş ve basın açıklamasıyla protesto edildi.

Alevi Bektaşî Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi Kültür Dernekleri, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Demokratik Alevi Dernekleri ve Ankara Emek ve Demokrasi Güçlerinin çağrısıyla yüzlerce kişi Alevi Bektaşî Federasyonu ve Pir Sultan Abdal Genel Merkezinin olduğu bina önünde toplandı. Buradan sloganlarla Yüksel Caddesi'ne yüründü.

Yüksel Caddesi'nde bulunan İnsan Hakları Anıtı önünde yapılmak istenen basın açıklaması polis engeli nedeniyle anıtın arkasında yapılabildi. Basın açıklamasını Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Cuma Erçe yaptı.

“Emperyalist güçlerin projesi”

Erçe, emperyalist güçlerin “Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi” ile Ortadoğu’yu yeniden dizayn ettiğini, bunun sonucunda Suriye’de 13 yıldır devam eden iç savaşta milyonlarca insanın öldüğünü, sakat kaldığını, mülteci, sığınmacı durumuna düştüğünü, kadınların, çocukların acılar çektiğini belirtti.

Erçe, konuşmasının devamında Suriye’de yaşayan çeşitli hakların savaş nedeniyle yaşadıklarını şu söz-

lerle ifade etti: “Aleviler başta olmak üzere, Suriye'nin kadim halklarından Kürtler, Süryaniler, Ezidiler, Ermeniler, Hıristiyanlar, Dürziler, Araplar, Türkmenler ve daha birçok halktan ve inançtan insanlar adeta kıyımdan geçirildi. Yerlerinden yurtlarından edildi. Malları yağmalandı, el konuldu. Halk, aç ve sefil bir yaşama sürüklendi.”

“Katliamdan sadece HTŞ sorumlu değil”

İŞİD, El Nusra ve pek çok cihatçı çete tarafından oluşturulan HTŞ'nin, ABD, Türkiye ve İsrail tarafından Colani liderliğinde ülke yönetimine getirildiğini söyleyen Erçe, HTŞ'nin iş başına geldiği günden bu yana Alevilere sistematik bir soykırım uyguladığını, Dürziler, Hıristiyanlar başta olmak üzere birçok inanç ve etnik topluluktan insanlar katlettiğini ifade etti.

Erçe, kendine demokrat diyen devletlerin, az sayıda gazeteci ve basın kuruluşu dışında

haber ajanslarının bu katliamlara sessiz kalmasına tepki gösterdi. HTŞ yönetimi ve Colani'ye destek veren devletlerin ve Suriye'de yaşayan halklara yönelik her türlü işkence, zorla göç ettirme, yağma ve talan uygulamalarına sessiz kalanların da katliamdan sorumlu olduğunu belirtti. Dünya halklarına hükümetlerine baskı kurmaları çağrısı yaptı.

Kuyu tipi hapishaneler kapatılsın

Kamuoyunda “kuyu tipi” olarak bilinen Yüksek Güvenlikli Hapishanelere karşı açlık grevlerinde birinci yıl geride kaldı. Serkan Onur Yılmaz ile başlayan direniş 400'lü günlere dayandı. Hâlihazırda 14 tutsak ölüm orucu eylemlerini sürdürüyor.

Tutuklayıp da teslim alamadıklarını, direnenleri yeni saldırılarla teslim almaya çalışırken dışarıda olanlara da korku salmaya çalışıyorlar.

Türk Tabipler Birliği yaptığı açıklamada şunlara dikkat çekiyor. “Türkiye’de hapishanelere yönelik uygulanan politikalar insanlık onuruyla bağdaşmayan, tecrit ve izolasyonu en üst düzeyde amaçlayan politikalar olup; inşa edilen hapishanelerin mimari yapıları da bu amaca hizmet eder şekilde tasarlanmıştır. Havalandırmaya çıkma sürelerinin kısıtlandığı, havalandırmaya bakan pencerelerin sık tel örgülerle kapatıldığı, ‘kuyu tipi’ olarak adlandırılan, yüksek havalandırma boşluklarının adeta gökyüzünü görmeyi engellediği; S tipi, Y tipi ve yüksek güvenlikli hapishaneler son dönemlerde mahpusların uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan haklarını kullanamadıkları mekanlara dönüşmüştür.”

Bu ülkeyi yönetenler, bundan yıllar önce, ekonomi politikalarını (IMF ya da OVP vb.) uygulamak için hapishaneleri kontrol altına almak zorunda olduklarını itiraf etmişlerdi. İşçi, emekçilere sefalet dayatan politikaların hayata geçmesi hapishanelerdeki direnişleri bastırmaktan geçiyor olsa gerek.

Kuyu tipi hapishaneler işçi sınıfı mücadelesine de saldırdı. Direniş tarihimizden güç alarak, saldırılara karşı direniş ve dayanışmayı büyütelim.

**Kuyu tipi hapishaneler kapatılsın!
İçeride dışarıda hücreleri parçala!**

Emeklilerin evi artık ucuz otel odaları!

Aç kalmakla ev tutmak arasında kalan emekliler çareyi izbe otellere sığınmada buldu. Günlük ücreti 200 liradan başlayan otel odalarının kimisinin tuvaleti bile yok.

Ankara'nın Ulus semtindeki ucuz oteller, artık geçici konaklama yerlerinden çok, yaşlı emeklilerin zorunlu yaşam alanlarına dönüşmüş durumda. Günlüğü 200 ila 400 lira arasında değişen odaların aylık ücreti 6 bin liradan başlayıp 12 bin liraya kadar çıkıyor. Üstelik 6 bin lira ödeyenlerin kaldığı odalarda ne banyo var ne de tuvalet...

En az 25 yıl çalışmış bu insanlar, hayatlarının son dönemini daracık, çoğu zaman penceresiz otel odalarında geçiriyor. Bu çarpıcı tabloyu yerinde görerek aktaran Gazete Oksijen'den Mine Şenocaklı, yaptığı özel haberde, emeklilerin yaşadığı derin yoksunluğunu gözler önüne seriyor.

İki haşlanmış patates, birkaç yumurta...

Türkiye’de en düşük emekli maaşının 16 bin 881 lira olduğu düşünüldüğünde, kira olarak ödenen 6 ila 12 bin lira büyük bir yük anlamına geliyor. Geriye kalan para ise çoğu emeklinin yalnızca temel gıdayı karşılamasına

yetiyor. Otelere giren her emeklinin elinde bir poşet var. Kiminin içinde iki haşlanmış patates, kiminin birkaç yumurtası... Durumu bir tık iyi olanın payına ise üç parça tavuk baget düşüyor. Yemek pişirdikleri tek yer, odanın bir köşesine sıkıştırılmış küçük bir piknik tüpü.

Ya doycak ya barınacak

Şenocaklı'ya durumunu anlatan 10 yıldır otellerde yaşayan 65 yaşındaki Mustafa Kara “İstemez miyim evim olsun? Ama maaşımı eve mi vereyim, karnımı mı doyurayım?” diye soruyor.

Soyadını vermek istemeyen 73 yaşındaki Garip Bey ise “13 yıldır otel köşelerindeyim,” diyerek durumunu anlatıyor.

Gözleri yaşlanarak akşam yemeğini gösteren

Garip Bey'in menüsü ince bir dilim beyaz peynir, bir de ekmekten ibaret. Yemeklerini gösterip ağladığı görülmesin diye koşar adım odasına gidiyor.

MESEM Dosyası (1)

Hakkı Taşdemir

A dına işsizlik denilen canavarın pençelerinde inlemekte üzerinde yaşamakta olduğumuz coğrafyanın insanları. Gerçi emekçi yığınlarda belli bir oranda işsizlik kapitalizmin olmazsa olmazıdır ancak bizim coğrafyamızdaki işsizlik sistemin parametrelerinin hayli dışında bir seyir izlemekte. Geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 32 (AB ortalaması yüzde 10) daha da vahimi üniversite mezunlarının işsizlik oranının genel işsizlik oranından daha yüksek olması. Her üç üniversite mezunundan birinin işsiz olduğu (üniversite mezunu işsizlik oranı yüzde 33,5) Türkiye, bu alanda Avrupa coğrafyasında tek. Bu yazı işsizlik ve nedenleri üzerine odaklanmadı. Dolayısı ile nedenlerini tartışmayı bir kenara bırakıp sonuç üzerinde yoğunlaşalım...

Üniversite mezunu işsiz oranının en yüksek olduğu ülke olan Türkiye’de sanayi, tarım, hizmet ve sağlık sektörlerinde ara kademe eleman konusunda istihdam açığı var. Bir başka anlatımla avukat, ekonomist, öğretmen ve hattâ mühendisler iş bulamazlarken bulanlar da her an işlerini kaybetme korkusu ile yaşarlarken işletmeler; görüntüleme teknisyeni, kaynakçı, iş makinası operatörü vb. meslek erbabı bulmada güçlük çekmekte. Gençleri üniversite öğrenimine değil de meslek öğrenimine teşvik etmek akılcı bir çözüm bu durumda.

Dolayısı ile fikir, ilk değerlendirmede güzel görülmekte. Kaldı ki dünyanın pek çok ülkesinde de mevcut gençleri meslek eğitimine yönlendirme uygulaması var.

Lakin burada niyet çok farklı.

Her şeyden önce statüleri belli değil Meslekî Eğitim Merkezi (ME-

SEM) öğrencilerinin; öğrenci mi, çırak mı?

Eğer öğrenci iseler okula giden akranları yılda 16 hafta (yaklaşık 4 ay) tatil yaparlarken bu çocuklar neden bir ay tatil yaparlar? Büyük çoğunluğu 14-16 yaş grubunda olan bu çocukların daha fazla tatile hakları yok mu?

Eğer çırak iseler neden ayda 6.631,40 lira (asgarî ücretin yüzde 30’u) ücret verilmekte bu çocuklara? (Kalfalık yeterliği olanlara 11.052,34 lira ödenmekte).

Sadece bu rakamlar bile yapılmak istenenin ne olduğunu açıkça göstermekte.

İşe çalışma sürelerinden başlayalım; 4857 sayılı yasa haftalık çalışma süresini 45 saat olarak belirlemiştir. Haftada 6 gün çalışma yapan işletmelerde günlük çalışma süresinin 7,5 saat olduğu anlamını taşır bu belirleme. Oysa yönetmelik MESEM öğrencilerinin günde 8 saat meslek eğitimi almalarını (yani çalışmalarını) öngörmekte. Bir başka anlatımla iş yasasının yetişkin işçiler için belirlemiş olduğu süreden daha fazla çalışmakta bu çocuklar. Her ne kadar haftada dört gün çalıştıkları varsayılmakta ise de uygulamada beş gün işyerine gitmekte, okul günü de çalışma sayılacağına göre yetişkin işçilerden daha fazla süre ile çalışmakta bu çocuklar. Dolayısı ile uygulama “Çocuk ve Genç İşçilerin Çalıştırılma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik” hükümleri ile de çelişmekte (Yönetmelik hükümlerine göre çocuklar günde 7 saatten fazla çalıştırılmaz).

Mevzuatın sınırlamaları MESEM’li çocuklara “öğrenci” sıfatı vermek sureti ile aşılmakta. İyi ama

mademki bunlar öğrenci, yaşlarına uygun bir eğitim programı neden sunulmuyor bunlara? Neden pedagojik formasyon almış öğretmenler yönlendirmiyor bu çocukların eğitimini?

Bir de aldatmaca var işin içinde. Haftada bir gün okula gidiyorlar ya; eğer MEB tarafından belirlenen fark derslerini tamamladıkları takdirde “lise mezunu” sayılıyorlar. Dolayısı ile üniversite kapıları da kapanmamış oluyor bu çocuklara, peki aldatmaca nerede?

Haftada bir gün okula gitmekle lise mezunu OLUNMAZ bu bir.

Özel bir eğitim almadıkça da o sözü edilen fark dersler TAMAMLANAMAZ bu da iki...

Dolayısı ile MESEM öğrencisi çocuklar lise mezunu olabilmek için özel dersane ve/veya kurslara gitmek zorunda kalacaklar. Bu da söz konusu çocukların aileleri için ek bir mali külfet, bu çocuklara ders verip para kazanmak isteyenlere ise bir kazanç kapısı açmakta.

Peki, işyerlerindeki çalışma koşulları denetlenmekte mi bu çocukların? Elbette HAYIR.

Eğer çalışma koşulları denetlenmiş olsa idi bir yılda en az 72 çocuk yaşamını yitirmiş olmazdı (İSİG Raporu), uzuv kayıplı iş kazalarının sayısı ise belli değil. Bu arada dayak yiyen çocuklar da var işyerlerinde.

Peki, işverenlere ne kazandırıyor bu uygulama?

Söyleyelim. Önce asgarî ücretin

yüzde 30’u tutarında bir ücretle işçi çalıştırma olanağı, üstelik SGK primleri de devlet tarafından ödenmekte. Devlet nereden buluyor parayı? İşsizlik sigortası fonundan. Yani işçi sınıfı mensuplarının işsiz kaldıkları günler için biriktirmiş olduğu parayı devlet MESEM öğrencisi çalıştıran işverenlere SGK primi olarak harcıyor, bu da işin bir başka yönü.

Bu kadarla da kalmıyor devlet, MESEM öğrencisi çalıştıran işverenlere belirli koşulları sağlamaları halinde ekstra teşvikler veriyor. Bu da pastanın üzerindeki çilek işverenler için.

İşin bir başka boyutu daha var. MESEM projesi kapsamında çalışan her çocuk bir yetişkin işçinin de işsiz kalmasına yol açıyor. İşini çocuk vasıtası ile yaptıran işveren neden ayrıca işçi çalıştırsın ki?

Peki, gerçekten meslek öğrenebilmekte mi MESEM öğrencileri? İşin burası da tartışma konusu. Çünkü meslek öğretmeye odaklı bir program uygulanmıyor işyerlerinde.

Kısacası eti de kemiği de işletme sahiplerine terk edilmiş bir çocuk ordusu oluştu MESEM projesi ile. Eğitim ile ilgisi olmayan bir proje bu. Neden olduğu iş cinayetleri ve uzuv kayıplı iş kazaları da uygulamanın ek çıktıları.

Peki, dünyada nasıl oluyor bu meslek eğitimleri?

Onu da gelecek sayıda ele alacağız...

Kahrolsun yağma-rant-sömürü düzeni!

ASGARÎ DEĞİL, İNSANCA YAŞANABİLİR ÜCRET!

İşçilerin masada olmadığı asgarî ücret görüşmeleri ve sınırı belli olan sefalet dayatması, sendikalar ve emek örgütleri tarafından birçok yerde düzenlenen eylemlerle protesto edildi. Eylemlerde insanca yaşanabilir ücret talebi dile getirildi.

Eylemlerde yapılan açıklamalarda; sendikasız, sigortasız-kayıt dışı çalışmanın oldukça yüksek olduğu Türkiye’de, milyonlarca işçinin asgarî ücret ve civarındaki gelire yaşamını sürdürmeye çalıştığına dikkat çekildi.

Toplam çalışan ücretlilerin yarısından fazlasını doğrudan ilgilendiren asgarî ücretin kapalı kapılar ardında belirlendiği ifade edilen açıklamalarda, işçi iradesinin olmadığı, işçilerin kuşatma altına alamadığı bir masadan asgarîyi aşan, insanca yaşanabilir bir rakamın çıkmayacağı vurgulandı.

Açıklamalar; insanca yaşanabilir ücret, insanca çalışma koşulları için mücadeleyi büyütme çağrıları ve taleplerin sıralanmasıyla sonlandırıldı.

Derleyebildiğimiz bazı eylemler şöyle:

Gebze Sendikalar Birliği, 26 Kasım’da Gebze Kent Meydanı’nda, “Asgarî değil insanca yaşam” talebiyle 2026 yılı asgarî ücreti için öngörülen yüzde 20-25 zam dayatmasına karşı eylem yaptı. Mitinge dönüşen eylemde, “Asgarî ücret, açlık sınırının altında kalmaz, pazarlık konusu yapılacak bir sefalet ücreti olamaz” denilerek, asgarî ücretin yoksulluk sınırına çekilmesi istendi.

İşçi Emekçi Birliği İzmir bileşenleri, 7 Aralık’ta Bornova Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleştirdikleri eylemle tüm işçi-emekçileri insanca yaşanabilir bir asgarî ücret için mücadele etmeye, örgütlenmeye davet etti.

Tuzla’da TEKSİF üyesi deri işçileri, 4 Aralık’ta Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi’nde eylem yaparak açlık sınırının altında kalan asgarî ücrete tepki gösterdiler. Mevcut asgarî ücretin işçilerin en temel ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olduğunu belirten işçiler, “Emeğimizin karşılığı onurumuzdur. Açlık sınırına mahkûm eden ücretleri kabul etmiyoruz,” dediler.

DİSK, “Asgarî değil, insanca yaşanacak ücret” talebiyle Kocaeli’de eylem yaptı; tüm emekçileri sermaye politikalarına karşı ortak mücadeleye çağırdı. Eylemde konuşan DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, “Milyonları açlığa ve yoksulluğa mahkûm etmeye çalışanlara karşı insanca yaşayacak bir ücret talep ediyoruz ve bunun mücadelesini büyütüyoruz,” dedi.

Kartal Halk İnisyatifi, 7 Aralık Pazar günü açlık sınırında asgarî ücrete karşı ses çıkarmak için eylem gerçekleştirdi. Kartal Meydanı’nda toplanan kitle buradan Neyzen Tevfik Meydanı’na yürümek için hazırlandığında polis barikatı ile karşılaştı. Barikatın açılması için yapılan çağrılar ve konuşmalar sonrasında basın açıklaması okunarak eylem sonlandırıldı.

İzmir’de “Geçinemiyoruz” mitingi

KESK’in çağrısıyla İzmir’de düzenlenen “Geçinemiyoruz” mitingine binlerce emekçi katıldı. Mitingde yapılan konuşmalarda, “Sarayın bütçesine karşı halkın bütçesini istiyoruz,” denildi.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonunun (KESK) çağrısıyla İzmir’de düzenlenen mitingde Türk-İş, TMMOB, İzmir Barosu ve İzmir Tabip Odası’nın yanı sıra sendikal hakları için direnen Digel Tekstil

işçileri, grevdeki Temel Conta işçileri, emekli örgütleri, devrimci örgütler ve sol partiler katıldı.

Bölge çapında düzenlenen mitingde yoğun yağmura rağmen katılan binlerce emekçi SGK İzmir İl Müdürlüğü önünde toplanarak Cumhuriyet Meydanı’na yürüdü.

Ankara’da “Halk için bütçe, demokratik Türkiye” mitingi

Ankara’da, Yurttaş Birlikteliğinin çağrısıyla “Emeklilerin ve Emekçilerin Bütçe Hakkı” mitingi düzenlendi. Binlerce emekçinin katıldığı mitingde örgütlü mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Yurttaş Birlikteliğinin “Geçinemiyoruz.

Halk için bütçe, demokratik Türkiye” vurgusuyla Tandoğan Meydanı’nda düzenlediği mitingde çok sayıda demokratik kitle örgütü, sendika, devrimci sosyalist örgüt ve siyasi parti katıldı.

AKM Metro önünden Tandoğan Meydanı’na yapılan yürüyüşte sıkça; “Genel grev, genel direniş”, “Hükümet elini cebimizden çek”, “Savaşa değil emekçiye bütçe”, “Saraya değil emekliye bütçe”, “Birleşe birleşe kazanacağız” sloganları atıldı.

BEKİR KİLERCİ ve ALİ SERKAN EROĞLU ARAMIZDA; ŞİMDİ ve DAİMA!

Bekir Kilerci ve Ali Serkan Eroğlu yapılan eylem ve etkinliklerle anıldı.

13 Aralık'ta Bandırma'da mezarı başında yapılan anma ile başlayan etkinliklerde çeşitli illerde basın açıklamaları, yazılımlar ve afişlemeler yapıldı.

Yapılan açıklamalardan:

"Duysun sesimizi, duysun dağ, taş, deniz duysun, zeytin ağaçları, rüzgâr enerjisi santralleriyle göç yollarını yitiren kuşlar, sokakları dar edilen kediler, köpekler, bilumum canlı duysun, ormanlar, dereler duysun... kurtaracak olan yaşıyor, yeniden yeniden doğuyor..."

"1997 yılının aralık ayında devletin katlettiği iki yoldaşımız Burhanettin Akdoğdu ve Ali Serkan Eroğlu bizimle yaşıyor, bizimle çoğalıyorlar."

"Bize daha da ileriden bakanlar var. Bekir ve Serkan bizden önce oraya varanlardır. Her adımımızda bize eşlik edenler yılın aralık aylarında, sınıfsız bir topluma ulaş-

mak için bu sefer neyi anlamamız ve anlatmamız gerekir, sorusuyla gelirler."

"Bugün, kapitalizmin, kâr ve daha fazla kâr ve daha fazla kâr için dünyayı ve bütün canlılığı yok etmeye giriştiği bugün; nefes alıp vermeyi sürdürmek için, bir gün daha hayatta kalmak için en boktan, en 'iyi', en 'cazip', en 'asgarî ücretin bir tık üstü' maaşlı, en 'güvenceli', son derece güvencesiz işlerde, 'işsiz kalırsam' diye korka korka, 'işsiz kalırsam' diye diye yanan, yakılan, ezilen, düşen, ölen, ölen, ölen işçilerin ve çocukların kurtuluşu sosyalizmdir."

"Bizim bugün söylediğimiz ne varsa; güne dair, güne ve geleceğe dair söylediğimiz ne varsa, bizden önce yürüyen, bizden önce dövüşen, bizden önce elini, aklını, bilgisini, eylemini davasına, örgütüne, devrim ve sosyalizm kavgasına veren, bizden önce gidenleri varlığımıza katarak söylüyoruz: 'sen, ben, biz tüm yaşamım senindir.'"

Bandırma, Bekir Kilerci mezarı başında

İstanbul / Kadıköy / Khalkedon Meydanı

Kızılay / Yüksel Caddesi

İzmir / Alsancak

İŞÇİ SEN asgarî ücret eylemleri

İnsanca yaşanabilir asgarî ücret için örgütlenelim!

İşçi-Sen'in bileşeni olduğu Kartal Halk İnişiyatifi 7 Aralık Pazar günü açlık sınırında asgarî ücrete karşı ses çıkarmak için eylem gerçekleştirdi.

Eylem öncesi Kartal ilçesinde ilk olarak Marmaray istasyonda, ardından iki pazarda sesli ajitasyon eşliğinde bildiri dağıtımları yapıldı.

İlgiyle karşılanan bildiri dağıtımları Kartal'da asgarî ücretin gündemleşmesinde etkili oldu.

Kartal Meydan'da saat 15.30'da toplanan kitle Kartal Neyzen Tevfik Meydanı'na yürümek için hazırlandığında polis barikatı ile devletin engellemesiyle karşılaştı. Devlet, asgarî ücretin toplumun gündemine daha da önemlisi sosyalistlerin eylemiyle gündeme gelmesine tahammülü olmadığı alana polis barikatı kurarak gösterdi. Barikatın açıklaması için yapılan çağrılar ve konuşmalar sonrasında basın açıklaması okunarak eylem sonlandırıldı.

İşçi-Sen olarak eyleme, asgarî ücrete dair sloganlarımız ve taleplerimizin yer aldığı dövizler ile "Ne masada ne eylemde ne grevde sendikalar nerede?" "Sendikalar göreve: Genel greve!" dövizleriyle katıldık.

Eğitim

İşçi-Sen olarak işçi-emekçiler ile işçi sınıfının güncel durumu ve sorunları, yaşadığımız yakıcı ekonomik krizin nedenleri ve etkileri üzerine bir eğitim gerçekleştirdik. Kapitalizmin krizleri, sendikaların tarihsel süreci ve güncel durumu, işçi cinayetleri, grevler ve asgarî ücret üzerine bolca tartışıp çokça öğrendiğimiz verimli bir eğitim oldu.

Afişleme ve bildiri dağıtımları

İşçi-Sen olarak asgarî ücret afişlerimizle Kartal Merkez ve Kartal-Tuzla E5 hattını donattık.

Kartal Köprüsü ve Tuzla-İçmeler Köprüsü'nde yaptığımız dağıtımlarla "Bekleyerek değil direnerek kazana-cağız" başlıklı bildirimlerimizi işçilere ulaştırdık.

DÜNYA İŞÇİ SINIFI SERMAYE SALDIRILARINA KARŞI SOKAKTA!

Tanrısı para olan kapitalist sistemin krizi, biz işçi-emekçilere dünyanın her yerinde daha fazla sömürü, kazanılmış hakların gasbedilmesi, savaşlar, baskı ve şiddetin arttırılması olarak fatura ediliyor. Dahası kapitalizm, doğayı yağmalayarak hem gezegenimizin geleceğini hem bir bütün olarak insanlaşma sürecini de tehdit ediyor.

Diğer yandan yıkım boyutundaki bu saldırılara karşı dünya işçi-emekçilerinin, halkların mücadelesi sürüyor. Özellikle kapitalizmin “anayurdu” Avrupa’da grevler, hak arama, haklarına sahip çıkma eylemleri

ri yaygınlaşıyor. İşçiler, emekçiler, gençler, kadınlar uygulanan sermaye politikalarına, savaş hazırlıklarına tepki göstererek kitlesel eylemlerle karşı duruyorlar.

Eylemlerin belirgin özelliği, “böylesi bir sistemde yaşamaya itiraz” şeklindedir. Yani neyin istenmediği bellidir. Ama yerine ne istendiğine dair bir netlik yoktur. Bu anlamıyla yönsüzdür. Kuşkusuz kitlesel grevler, direnişler sıklaşıp yaygınlaştıkça giderek kendine bir yön de bulacaktır.

Bu çürümüş sistemden devrimci sosyalizm dışında bir kurtuluş yolu yoktur.

Belçika’da üç günlük genel grev hayatı durdurdu!

Belçika’daki işçi sendikalarının çağrısıyla kamuda ve özel sektörde çalışanlar, hükümetin işsizlik ve emeklilik gibi sosyal harcamalarda planladığı kesintileri içeren kemer sıkma politikalarını protesto etmek için genel greve gittiler. Grev nedeniyle hayat durma noktasına geldi.

Belçika’daki işçi sendikaları, “Kasım Çağrısı” adı verilen 3 günlük grev kararı kapsamında; 24 Kasım’da demiryolları ve toplu ulaşım çalışanları, 25 Kasım’da kamu çalışanları, 26 Kasım’da da bütün sektörleri içeren genel grev yapılacağını duyurmuştu.

Sendikalar, yasal emeklilik yaşının yükseltilmesini de içeren hükümetin önerdiği kemer sıkma önlemlerini

protesto etmek için genel greve gitti. Grev nedeniyle hayat durma noktasına geldi.

“Sosyal yıkıma son verin” grevi

İşçi sendikalarının yanı sıra eğitim sendikaları da 25 ve 26 Kasım için grev çağrısı yaptı. Öğretmenler, son haftalarda kesinti ve reformlara karşı protestolar düzenliyorlardı.

Belçika’daki kamu sektörü çalışanlarını temsil eden CGSP sendikasının açıklamasına göre polis teşkilâtı da üç gün boyunca greve dâhil olacak. Sendika, çalışma koşullarının kötüleştiğini ve yeterli saygı görmediklerini belirtti.

Sendikalar üç günlük grevin, Başbakan De Wever hükümetine “sosyal yıkıma son verin” çağrısı olduğunu belirtti.

Ülkede 14 Ekim’deki son ulusal grevde yaklaşık 100 bin kişi Brüksel sokaklarına çıkmıştı.

Yunanistan’da çiftçiler havalimanını işgal etti, polislerle çatıştı

Yunanistan’da, Avrupa Birliği sübvansiyonlarının askıya alınmasına tepki gösteren çiftçiler havalimanlarını bastı, polislerle çatıştı. Ülke genelinde yollar ve limanlar trafiğe kapatıldı.

Yunanistan genelinde çiftçiler, Avrupa Birliği (AB) tarım sübvansiyonlarına ilişkin yolsuzluk soruşturması nedeniyle ödemelerin durdurulmasını protesto ettiler. Tepkilerin en sertti Girit Adası’nda yaşandı. Protestocular, Hanya Havalimanı’nda polis kordonunu yararak camları-

nı kırdıkları araçlardan birini devirdi. Kolluk kuvvetleri biber gazıyla müdahale etti ancak eylemciler dağılmadı.

Aynı gün Kandiye (Heraklion) Havalimanı’nda çiftçiler, barikatı aşarak piste girmeye çalıştılar. Arbede sırasında tel örgüler yıkıldı, aprona ulaşan grup nedeniyle hava trafiği durduruldu. Güvenlik gerekçesiyle Hanya ve Kandiye’deki uçuşlar iptal edildi veya ertelendi.

Larissa bölgesinden sendika temsilcisi Sokratis Alifteiras, AFP’ye yaptığı açıklamada, “Şu anda Yunanistan yollarında 20 binin üzerinde traktör var,” dedi.

Çiftçilerin direnişleriyle dayanışmak amacıyla başkent Atina’da ve Selanik’te işçi federasyonları ve çok sayıda sendika şubesinin çağrısıyla kitlesel gösteriler yapıldı.

Yolsuzluk soruşturması krizi tetikledi

Protestoların temelinde, AB savcılarının yürüttüğü geniş kapsamlı yolsuzluk soruşturması yer alıyor. Soruşturmada, binlerce kişinin sahip olmadığı araziler için sübvansiyon aldığı ve hayvan sayısının abartıldığı tespit edildi. Bu sebeple AB fonları askıya alındı. Gerçek çiftçilerin ödemeleri de süresiz olarak ertelendi.

Yunan yetkililer, Ortak Tarım Politikası çerçevesinde 30 milyon euronun üzerinde sahte beyanda bulunduğu açıkladı. Skandal, bir bakanın istifasına neden oldu.

Çiftçiler, acil ödeme yapılmazsa eylemlerin süresiz süreceğini açıkladılar.

İran’da kimya işçileri grevi

İran’da doğal gaz ve petrokimya üretim sahalarında çalışan işçiler, son yılların en büyük işçi protestolarından birini gerçekleştirdiler.

İran’ın Güney Pars bölgesindeki 12 büyük rafineride çalışan en az 5 bin işçi, haftalardır süren gösterilerin ve grevlerin ardından Asaluyeh kent meydanında büyük bir gösteri düzenledi.

9 Aralık’ta binlerce işçi, aileleriyle ve diğer sektörlerden işçilerle birlikte güvencesiz ve ağır çalışma koşullarına, düşük ve ödenmeyen ücretlere, özelleştirmeye ve taşeron düzenine karşı taleplerini haykırdı. “Boş vaatler artık yeter, sofralarımız boş”, “Biz yalvarmıyoruz, uyarıyoruz” sloganlarını yükselttiler.

İranlı petrokimya işçileri, tehdit mesajlarına, baskı ve gözdağına rağmen gerçekleştirdikleri eylemle mücadele kararlılıklarını gösterdiler.

Portekiz'de genel grev

Portekiz'de hükûmetin sunduğu çalışma reformuna karşı çıkan işçi sendikalarının çağrısıyla 24 saatlik genel greve gidildi.

Portekiz'de 11 Aralık'ta son yılların en büyük genel grevi gerçekleşti. Portekiz İşçileri Genel Konfederasyonu (CGTP) ve Genel İşçi Sendikasının (UGT) çağrısıyla yapılan grevde, hükûmetin iş yasasında işçi haklarına yönelik pek çok saldırı barındıran değişiklik planına karşı kitlesel tepki dile getirildi.

Başkent Lizbon'da metro istasyonları gece yarısından itibaren kapalı tutulurken, ülke genelinde şehirler arası otobüsler, tren seferleri durduruldu.

Ayrıca hava yolu ulaşımında da grev etkili olurken Air Europa şirketi Portekiz ile bağlantılı tüm uçuşlarını iptal etti. Iberia uçuşlarını yüzde 75 oranında azaltırken, TAP Portugal ve diğer hava yolu şirketleri de asgarî hizmet verdi.

İspanya'da doktorlar greve çıktı

İspanya'da Sağlık Bakanlığı'nın hazırladığı yeni çalışma tüzüğüne karşı çıkan doktorlar dört günlük greve başladı.

İspanya genelinde binlerce doktor greve çıktı. Madrid, Katalonya, Valensiya, Endülüs ve Balear Adaları başta olmak üzere çok sayıda bölgede kamu hastaneleri ile birinci basamak sağlık merkezlerinde gerçekleşen grevde acil hizmetler dışında sağlık hizmetleri durdu.

Yeni çalışma tüzüğünde, nöbet vardiyalarındaki değişiklik, personel yetersizliği ve fazla mesai ücretlerindeki düşük fiyatlandırmaya karşı çıkan doktorlar, 9 Aralık'ta başlattıkları grevi 12 Aralık'a kadar sürdürme kararı almışlardı.

Grev dolayısıyla başkent Madrid ve Barcelona başta olmak üzere bazı şehirlerde gösteriler yapıldı. Madrid'de meclis binası önünde beyaz önlükleriyle toplanan doktorlar, Sağlık Bakanlığı binasına yürüdüler.

Haklarının genişletilmesi yerine daha fazla kayba uğradığını savunan doktorların bağlı olduğu sendikalar ve tabipler odası, "Mesleğimize saygı ve onur" çağrısında bulundu.

Doktorlar, taleplerinin görmezden gelinmesi halinde ocak ayında grevlerini sürdüreceklerini duyurdular.

İtalya'da bütçe grevi

İtalya'da işçiler, Faşist Giorgia Meloni liderliğindeki koalisyon hükûmetinin hazırladığı 2026 bütçe tasarısını protesto etmek üzere greve gitti.

Ülkenin en büyük işçi sendikası Genel İş Konfederasyonunun (CGIL) 12 Aralık'ta aldığı grev kararıyla, başkent Roma ve Milano başta olmak üzere birçok kentte işçiler iş bırakarak meydanlara indiler.

Eylemlerde yapılan konuşmalar da, hükûmete bütçe planını değiştirmesi, işçilerin ve emekli maaşlarının artırılması, emeklilik yaşının yükseltilmesi uygulamasının durdurulması, iş güvencesizliğiyle mücadele edilmesi, yeniden silahlanmaya "hayır" denilmesi ve eğitim ile sağlık alanlarına daha fazla yatırım yapılması çağrısında bulunuldu.

Floransa kentindeki yürüyüşe katılan CGIL Genel Sekreteri Maurizio Landini, İtalya'nın planlı tek kamu harcamasının yeniden silahlanma olduğunu, buna karşı çıktıklarını belirtti.

Floransa kentindeki yürüyüşe katılan CGIL Genel Sekreteri Maurizio Landini, İtalya'nın planlı tek kamu harcamasının yeniden silahlanma olduğunu, buna karşı çıktıklarını belirtti.

Almanya'da zorunlu askerlik protestosu

Almanya'da Federal Parlamento zorunlu askerlik yasa tasarısını onayladı. Aynı saatlerde 90 kent ve kasabada gençler sokağa çıkarak yasayı protesto ettiler. Birçok lisede ise gençler okulu boykot ettiler.

Almanya'da Federal Parlamento zorunlu askerlik yasa tasarısını onayladı. Yasa mecliste görüşülürken gençlik örgütleri ve öğrenci inisiyatifleri tarafından çağrısı yapılan boykot kapsamında 90 kentte yürüyüşler gerçekleştirildi.

"Sermaye savaş, gençler gelecek istiyor"

Köln, Hamburg, Stuttgart, Münih, Bremen, Bielefeld, Berlin gibi çok sayıda kentte de aynı saatlerde düzenlenen eylemlerde taşınan savaş karşıtı döviz ve pankartlarda zorunlu askerliğe tepki gösterildi. "Sermaye savaş, gençler gelecek istiyor", "Zorunlu askerlik mi, hayır kalsın" şeklinde döviz ve pankartlar taşıyan eylemciler kent içinde bir yürüyüş yaparak seslerini duyurdular.

Yasada neler var?

Mecliste onaylanan "Askerlik Hizmetinin Modernizasyonu Yasası"na göre, 1 Ocak 2026'dan itibaren 2007 doğumlu askerler gönüllü olarak askerlik muayenesi yaptıracaklar.

2027'den itibaren ise 1 Ocak 2008'den itibaren doğanlar zorunlu olarak askerlik muayenesi yaptıracaklar, hazırlanacak askerlik formlarını dolduracaklar.

2035 yılına kadar 260 bin kişilik bir ordu kurmayı hedefleyen Almanya, istenilen sayıya gönüllü başvurularla ulaşmadığı takdirde, muayene olanlar arasında kurayla zorunlu askerliğe çağırılacak.

2025 25 Kasım'ının bize gösterdikleri

Süreyya Kora

Geçtiğimiz ay, son birkaç yılın en kitlesel ve coşkulu 25 Kasım'larından birine şahit olduk. Hem öncesinde 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nün işyerlerinde önceki yıllara göre daha çok gündemleştirilmesi hem de 25 Kasım günü gerçekleştirilen eylemlerin yaygınlığı açısından son yıllara göre daha güçlü ve kitlesel bir şekilde geçti. Ülkenin dört bir yanında kadınlar ve LGBTİ+'lar baskılara, engellemelere rağmen alanlara çıktılar. Gündüz saatlerinde sendikalı kadın işçiler fabrikalarda eylem yaparken, akşam saatlerinde ise birçok ilde, merkezlerde binlerce kadın sokaklara çıktı. İstanbul'daki Taksim eylemi de bu seneki 25 Kasım'ın ruhunu oldukça iyi özetliyordu. Uzun yıllardan sonra ilk kez kadınlar, Tünel Meydanı'ndaki toplanmanın ardından, tüm engelleme çabalarına rağmen, İstiklal Caddesi'nde yürüyüş gerçekleştirdiler. Binlerce kadının iradesi, coşkusu ve kararlılığı İstiklal yasağını uygulamadı.

Fabrikalar ve işyerlerinde de 25 Kasım'ın önceki yıllara göre daha çok gündemleşmesi dikkat çekti. DİSK'e bağlı sendikalarından tekstil, petrokimya ve diğer sektörlerdeki kadın işçiler, 25 Kasım'da şiddet ve taciz, güvencesiz çalışma ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı ses çıkardılar. TEKSİF Sendikası üyelerinin

olduğu hemen tüm fabrikalarda işçiler dövizlerle taleplerini dile getirdiler.

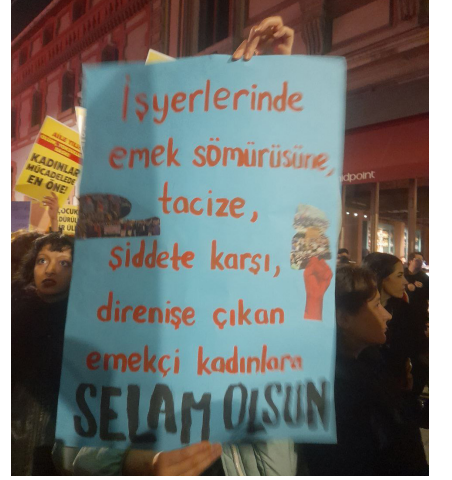
Kocaeli ve Gebze'de polis engellemelerine rağmen yürüyüşlerini sürdüren kadınlar, katledilen kadınların isimlerini haykırarak erkek-devlet şiddetine karşı mücadeleyi yükselttiler. Gebze'de grevdeki işçi kadınların da katıldığı eylemler, kadın dayanışmasının sınıf mücadelesiyle nasıl buluştuğunu somutlaştırdı. Petrol-İş Sendikasına üye fabrikalarda yapılan basın açıklamalarında "Çalışma Yaşamında Şiddet ve Tacizin Önlenmesi" sözleşmesinin imzalanması çağrısı tekrarlanarak işyerlerindeki şiddet ve tacize dikkat çekildi.

2025 yılında, özellikle son aylarında işyerlerinde kadınların hak mücadelelerinin ivme kazanması, direnişlerin artması, kadınların talepleri etrafında örgütlenmesinin de önünü açtı. Aynı zamanda bu direnişler içerisinde işyerindeki şiddet ve taciz örnekleriyle birlikte mobbing ve eşitsizlik gibi sorunların daha sık örgütlü şekilde dile getirilmesi, bu 25 Kasım'da önceki yıllara kıyasla daha güçlü bir ekonomik ve toplumsal tepki açığa

çıkmasını; sadece evdeki, sokaktaki değil, işyerlerindeki şiddetin de bu yılın 25 Kasım gündemleri arasında daha görünür hale gelmesini sağladı.

Yine 2025'in yaz aylarından beri, kadınların sosyal medyanın gücünü kullanarak başlattığı ifşa dalgasıyla birlikte, özellikle eğlence sektörü içerisindeki mobbing, taciz ve şiddetin açığa çıkarılması ve bugün bu ifşa dalgasının medya sektöründen ifşalarla sürüyor olması da bu görünürlüğün bir nedeni ve sonucu. İşyerlerinde, sokaklarda ve kamusal alanda taciz ve şiddetin örtbas edilmesine karşı bu dayanışma; kadına yönelik erkek-devlet şiddetini de daha çok gündeme taşıdı.

2025 25 Kasım'ının bu tablosunun, kadınlara ve LGBTİ+ bireylere yönelik saldırıların arttığı, aile politikalarının bunca yükseltilmeye çalışıldığı bir dönemde açığa çıkmış olması da oldukça önemli. Kadınlar ve LGBTİ+'ların bu saldırılara karşı güçlü bir yanıt üretebildiğinin bir göstergesi. Ancak bu yeterli değil. Bugün elimizdeki bu güçten, coşkudan ve kitlesellikten yola çıkarak, direnişi büyütme ve mücadeleyi

daha örgütlü hâle getirmek çok önemli. Sadece 25 Kasım'da sokakları doldurmak yetmez; işyerlerinde, mahallelerde, okullarda, sendikalarda örgütlenmek, işyeri komitelerini, dayanışma ağlarını güçlendirmek, böylece örgütlü mücadeleyi büyütme gerek. Bugün bu ihtiyacın sokakları dolduran kadınlar tarafından da daha fazla hissedildiğini görüyoruz. Şimdi bu gücü büyütme, kalıcı hale getirme ve hayatlarımızı gerçekten değiştirecek bir mücadeleyi örgütleme zamanı.

Emekçi kadınlar asgarî ücret kısılcığında

DİSK-AR'ın 2026 Asgarî Ücret Araştırması, Türkiye'de kadın işçilerin büyük bölümünün asgarî ücret ve civarında çalıştığını ortaya koydu. Rapora göre, asgarî ücret ve altında çalışanların oranı genel işçi kitlesinde %46,7 iken, kadınlarda bu oran %60'ı aşıyor. Asgarî ücretin yalnızca %5 üzerinde ücret alanlar da dâhil edildiğinde, kadın işçilerin yaklaşık üçte ikisi düşük ücretli çalışma koşullarına mahkûm durumda.

Araştırma, kadınların düşük ücretli işlerde yoğunlaşmasının cinsiyet temelli ücret eşitsizliğini derinleştirdiğine işaret ediyor. Özel sektörde çalışan kadınların yaklaşık %75'inin asgarî ücret ya da biraz üzerinde ücret aldığı, kayıt dışı çalışan kadınların ise çok büyük bölümünün asgarî ücretin dahi altında gelire çalıştığı belirtiliyor. Raporda ayrıca, kadınların ortalama gelirinin geçmiş yıllara kıyasla asgarî ücrete yaklaşmasının, asgarî ücretin fiili bir "ortalama ücret" haline geldiğini gösterdiği vurgulanıyor.

Öte yandan Türk-İş'in açlık ve yoksulluk sınırı verileri, mevcut asgarî ücretin yaşam maliyetlerini karşılamaktan uzak olduğunu ortaya koyuyor. Açlık sınırının asgarî ücretin oldukça üzerinde seyretmesi, geçim baskısını artırıyor. Kadın işçiler, hem düşük ücretler hem de güvencesiz çalışma koşulları nedeniyle yoksulluk riskiyle daha fazla karşı karşıya kalıyor.

Raporun analiz kısmında sendikalaşma ve toplu sözleşme kapsamının düşük olmasının ücretlerin asgarî ücret civarında sıkışmasında rol oynadığı belirtiliyor. Sendikalı işyerlerinde ücretlerin daha yüksek,

çalışma koşullarının daha güvenceli olduğuna dikkat çekilirken; kadınların toplu sözleşme süreçlerine aktif katılımının, eşit işe eşit ücret talebinin hayata geçirilmesinde kritik önemde olduğu belirtiliyor.

Ya biz yöneteceğiz ya da başımıza yıkılacak dünya!

Devlet, tarihin her döneminde para babalarının, sermaye sahiplerinin devleti olmuştur. Sömürü çarkının yürümesi için devlet onların elindedir. Sömürüye başkaldırmanın başının ezilmesi için devlet hazır kıta görevdedir.

Devlet aynı zamanda, bu basit gerçeğin, sömürü çarkının gizlenmesi ve devletin sermayenin devleti olduğunun gizlenmesi için çalışır. Ezen ile ezilen arasında sanki adaletin sağlayıcısı, sanki ezilenden, haklıdan yana imiş gibi görünür. “Devlet baba anlayışı” bu görüntünün kitlelerdeki çarpık yansımasıdır. Öyle ki devletin katliamları üst üste binse de zorbalıkları her gün yaşansa da “devlet baba” anlayışı bir biçimde sürer gider. Devlet bu düzenin sürmesi için, gün be gün kitlelerin rızasını alacak manevralar yapar. Sadece baskı, şiddet ve zor ile değil. Aynı zamanda yalan ve dolan ile avutma ile kandırmaya çalışır. Kitleler göremesin diye kendini bir örtünün arkasına gizler.

Bugün dünden farklı olarak artık devlet kendini gizleme gereği de duymuyor. Bir yandan neresini kapamaya çalışıyor ise öbür tarafı açılıyor. Neyi gizlemeye çalışsa başka bir şeyleri ortaya saçılıyor. Yalanı tutmuyor, dolabı dönmüyor. Bu nedenle baskı, şiddet ve zor aygıtlarını daha fazla devreye sokuyor. En sıradan bir hak arayışının, bir grev ya da direnişin karşısına devlet dikiliyor. Gazı, copu TOMA'sı ile yargısı, hapisaneleri ile tüm devlet çarkı işçilerin, kadınların ve gençlerin karşısına dikiliyor.

Devlet artık sermayeden yana olduğunu gizlemiyor. Sabancıların, Koçların, Eczacıbaşıların, beşli çetelerin vurgunu, hırsızlıkları yetmezmiş gibi, bizlerden işçilerden kesilen vergiler bu sermaye gruplarına pay ediliyor. Medya gruplarına bol keseden kredi açılıyor. Ekonomi işçiler, emekçiler için daha da fazla yoksullaşma, işsizlik ve açlık getirirken, sermaye sahipleri kârlarına kâr katıyor. Bankalar, finans kurumları tarihlerinin en büyük kârlarını bu dönemde gerçekleştiriyorlar. Ülkenin kaynakları bir kalemde emperyalist efendilere tahsis ediliyor. Uşaklık ettikleri güçlere daha fazla yaranmak için her yolu deniyorlar.

Tüm bunlar gelişen emperyalist paylaşım savaşında TC devletine biçilen role bağlı olarak şekilleniyor.

“Devletin bekası” ve “iç cepheyi güçlendirmek” söylemi ile tüm muhalif sesleri susturmak, her hak arayışını basturmak istiyorlar.

Sa-

vaşta ABD'nin ve NATO'nun tetikçilik rolünü garantiye almaya çalışıyorlar. Savaş bahanesi ile içeride saldırılarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

İşsizlik her geçen gün daha da artıyor. Güvencesiz çalışma ve düşük ücretlerle çalışma alanı genişliyor. Sermayenin azami kâr hırsı ülkeyi çocuk işçi cehennemine çevirdi. Her yıl resmi rakamlarla 100'e yakın çocuk işçi cinayeti gerçekleşiyor. Gerçek sayıların çok daha yüksek olduğu açıktır. Üstelik bunun dışında sakat kalan, meslek hastalığına yakalanan, mobbing uygulanan çocukları da unutmamalıyız.

İşçi ve emekçilere dönük saldırılar yetmezmiş gibi, “Orta Vadeli Program” adında yeni

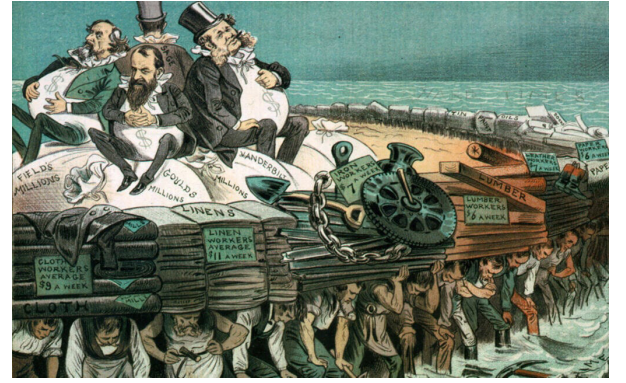
İşçiler ve emekçiler bir kurtarıcı beklemeden, kurtuluşunun kendi ellerinde olduğunu görmelidir. Yaşamın tüm alanlarında, işyerlerinde, fabrikalarda, sendikalarda, meslek örgütlerinde örgütlenmelidir. Devletin el attığı örgütlerini geri almalı, yeniden kendi örgütleri hâline çevirmelidir.

bir saldırı daha planlıyorlar. Buna göre önümüzdeki iki yıl, işçiden alıp sermaye sahiplerine verecek şekilde bu programı hayata geçirecekler. Bunun anlamı, işçiler açısından daha fazla yoksullaşma, daha fazla sefalet demektir. Zamlar ve vergiler artacak, enflasyon devam edecek, ücretler daha da gerileyecek demektir; işsizlik ve sefalet artacak demektir.

Sermaye sahipleri kendi geleceklerini kanlarımızı daha fazla emmekte görmektedirler. Onlar bizi bu cendereye sokarken Saray Rejimine, sahip oldukları

devlete güvenmektedirler.

Onlar, işçi ve emekçileri oyalamakla görevlendirilmiş liberal solculara, kendini devlete adanmış sözüm ona solculara, işçi sınıfını dizginlemeye çalışan sendika mafyasına

güvenmektedir. Onlar, en çok da işçi sınıfının örgütsüzlüğüne güvenmektedir.

İşçiler ve emekçiler bir kurtarıcı beklemeden, kurtuluşun kendi ellerinde olduğunu görmelidirler. Yaşamın tüm alanlarında, işyerlerinde, fabrikalarda, sendikalarda, meslek örgütlerinde örgütlenmelidirler. Devletin el attığı örgütlerini geri almalı, yeniden kendi örgütleri haline çevirmelidirler. Mücadelenin ateşleyicisi gençlik, okullarda ve sokaklarda örgütlenmelidir. Mahalleler mücadelenin kaleleri hâline getirilmelidir.

Biz işçiler, kadınlar ve gençlerin kurtuluşu; toplumun kurtuluşu devrimde, sosyalizmedir.

Bugün sınıf kardeşliğini geliştirmek önemlidir. Bugün dayanışma önemlidir. Bugün direnmek, direnişi örgütlemek, direnişleri birleştirmek önemlidir. Bugün direnişi büyütme önemlidir.

Direniş, dostu düşmanı belli etmektedir. Sendika mafyasının deşifre olması da işçi sınıfı içindeki kendini devlete aday solcuların etkisiz hale gelmesi de direniş ile mümkündür.

Saray Rejiminin saldırılarını durdurmanın yolu direnişten geçmektedir.

Direnişi büyütmenin, direnişi birleştirmenin bir adımı da genel grevdir. Genel grevi örgütlemek devrimci sosyalistlerin, öncü işçilerin ve mücadeleci sendikaların önünde duran ciddi bir görevdir.

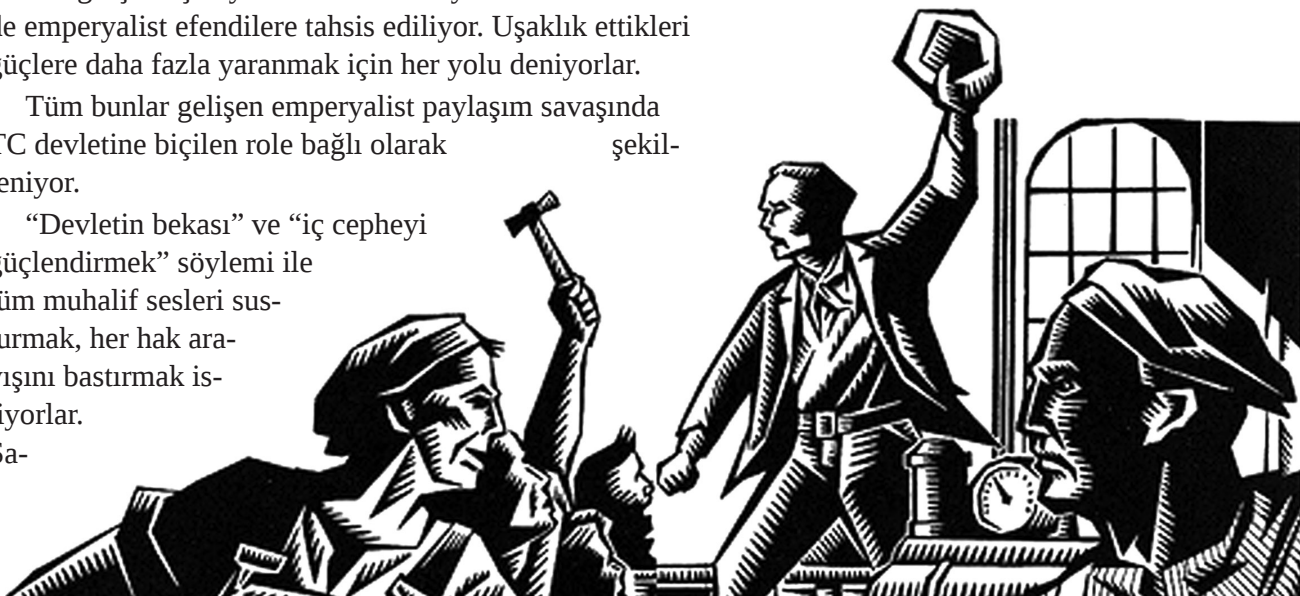
İşçi sınıfının siyasal iktidarı alması, sermayenin egemenliğine son vermesi birleşik emek cephesinin örülmesine bağlıdır. Birleşik emek cephesi işçi sınıfının ve emekçilerin tek yumruk olması demektir.

Mücadelemiz savaşız ve sömürsü bir dünya mücadelesidir. Mücadelemiz insan olma mücadelesidir. Mücadelemiz tüm bunların önünde engel olan burjuva egemenliği yıkma mücadelesidir.

İşçiler, kadınlar ve gençler bu bilinçle hareket etmeli, mücadeleyi büyütmelidirler.

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Ya sosyalizm ya ölüm!

Yaşamak pahalıdır, ölmek ise "ucuz"*

İki yönde tuhaf alâmetler görüyoruz. Kıyamet alâmetlerinden söz eder tüm dinler.

Birinci yön, yaşamakla ilgilidir. Yaşamak çok pahalıdır. İsterseniz işçi olun, yaşamak çok zordur. Evinizin kirası, bir yandan size çok yüksek gelir, diğer yandan ise, tuhaftır ama para bile sayılmaz. 25.000 TL kira, pahalıdır ve 600 dolar etmektedir, 600 ise korkutucu bir rakam değildir. Bir çorba içeceksiniz, bir restoranda 200 TL, diğerinde 90 TL'dir ve her ikisi de pahalıdır. Elektrik, su, gaz faturaları çok pahalıdır. Isınmazsınız ve ısınmadığınız hâlde fatura yüksektir. Yol ücretleri yüksektir, yakın dönemde 5 TL ödediğiniz şey, şimdi 25 TL'yi geçmektedir ve buna bakarak, "Ah bir an önce 65 yaşına gelsem de ulaşım bedava olsa" diyebilirsiniz gelir. İyi ama emeklinin aldığı ücret tuhaftır. "Emekli olacağına öl" diyeceğin ücrettir.

Bir kilo domates almak yok, bir ya da iki domates, oldukça pahalıdır. Et artık yenmeyecek kadar yüksektir. Mutfak ise, kendisi bir para emen yerdir.

Eğitim ve sağlık, artık bizden, işçi ve emekçilerden uzaktırlar. Doktora gitmek korkulacak bir şeydir; hem sonucu duymak korkutucudur, hem de beklemek, yer ve sıra bulmak, bedava denilen şeye ödeme yapmak korkutucudur. Ya ilaçlar, hem çok pahalıdır ve hem de işe yaramaz. Eğitim de öyledir. Okula gitmek, başlı başına bir iştir. İç çamaşırını, don giymeyen çocuklar, su parası olmayan çocuklar, açlık çeken çocuklar eğitimin bir gerçeğidir. Ve ücretsiz değildir eğitim.

Pahalıdır yaşamak.

Bize çay ve simit hesabı yapıyorlar ve ne çay ne simit eskisi kadar dost değildir, burunları büyümüş, fiyatları şişmiştir. Yakında, simit ve çaya bakma ücreti talep ederlerse şaşmamak gerek.

Yaşamak pahalıdır.

Ama ölmek, tersine ucuzdur.

Yaşamak ne denli pahalı oluyorsa, ölmek o kadar ucuz hâle geliyor.

Her gün intihar eden insanların sayısı, ülke genelinde

5'i geçmektedir. Canına kıymak o kadar da kolay bir iş değildir. Ve gerçek sayı da bu değildir.

Her gün borç batağında yaşamak yerine ölümü seçen insan sayısı artmaktadır. Ucuzdur ölmek, bir köprüden kendini atmak, kendini trenin önüne atmak ve daha başka yolları vardır.

Ölmek ucuzdur.

Fabrikada bir iş cinayetinde ölmek mümkündür, o kadar ki, birçok işçi, sabah işe giderken evdekilerle vedalaşmaktadır. Bu yükü içinde taşıyarak işe gitmektedir. Parfüm üreten işçilerin ölümünü hatırlayalım. Her gün 4-5 kişi iş cinayetlerine kurban gitmektedir. Ve bu rakam eksiktir. Mesela göçmen işçilerin ölü bedenleri havalimanı inşaatına gömülmekteydi. Mesela Soma'da ölen sayısı doğru açıklanmamıştır.

Ölmek ucuzdur.

Yurt dışına ihraç edilirken, ilgili ülkeler tarafından kabul edilmeyen sözüm ona "organik" ürünler zehirlidir ve iç pazara satılmaktadır. Kanserojen yumurtaları bir ülke reddedince, o yumurtalar iç pazarda satılmaktadır. Her gün, yavaş yavaş ölmekteyiz. Her birimiz, bu sefer bu hastalık bir başka, demektir. Öyledir, çünkü ne yediğin domates domatestir, ne kullandığın yağ yağdır.

Ölmek ucuzdur. Her gün inşaatlarda işçiler ölmektedir.

Ama artık, ülkeye tatil için gelen ve lüks otellerde kalma şansı olmayan insanlar da ölmektedir. Çünkü otel tarım kimyasalları ile ilaçlanmaktadır. Çünkü binada her türlü zararlı böcek vardır ve kendi soyadı böcek olan bir aile, böcek ilaçları ile ölmüştür.

Zehirli dondurmalar, sağlıksız ürünler, kullanım tarihi geçmiş ilaçlar, gıdalar, yani ölmek ucuzdur. Başına kiremit düşer, inşaat bir anda

çöker, deprem olur, deniz kimyasal kaplanmış, içtiğin su zehirlidir, kullandığın ilaç bağımlılık yapmaktadır vb. Yani, ölmek ucuzdur.

Bir mafya grubu, sizin ev kiranız kadar bir paraya insan öldürmektedir. Ölmek ucuzdur.

Ama yaşamak, işte o pahalıdır.

Bizim için pahalı olan yaşamak, bir azınlık için son derece ucuzdur, bedavadır.

Bizim için bir eziyet olan çalışmak, patron için zevktir.

Bize ölüm getiren şey, onlara kâr getirmektedir. Bizi intihara sürükleyen şey, onlar için bir çeşit soygun, bir çeşit oyundur.

İki sınıfın yaşamıdır bu.

Bir tarafta biz milyonlarca işçi ve emekçi, diğer tarafta bir avuç para babası, kapitalist.

Onların kârları, özel mülkiyet üzerine kurulu bu burjuva egemenlik, bizim yaşamımızı çalmakta, yaşamımızı almaktadır. Bu yüzden açlık vardır. Açlık, kapitalizmin sonucudur. Bu yüzden işsizlik vardır. İşsizlik kapitalizm tarafından bizzat yaratılır. Çalışan işçidir, iş bulamayan ise yedek işçidir. Yedek, çalışmayan işçi sayısı ne kadar fazla ise, işçi ücretleri o kadar düşüktür. Ve işçi ücretleri ne denli düşük ise, kapitalistin kârı o denli fazladır.

Tüm bu ölümlerin nedeni kapitalist sistemdir. Onlar, kâr için, daha fazla kâr için, daha da fazla kâr için, işçi ve emekçilerin kanını emmekte, ölümlerine yol açmaktadır. Bu, sistemin temelidir, gerçeğidir.

Ölümü ucuzlatan, yaşamayı pahalı hâle getiren bizzat özel mülkiyet sistemidir.

İşçinin, milyonlarca insanın cehaletinin sebebi bu kapitalist sistemdir. Devlet onların devletidir ve egemenliklerinin aracıdır.

Yaşamak istiyorsak, insanca yaşamak istiyorsak, bu sistemi yerle bir etmemiz, özel mülkiyete son vermemiz, bir avuç kapitalistin çıkarlarına hayır dememiz ve insanın insan tarafından sömürülmesine, aşağılanmasına son vermemiz gereklidir.

Yaşamak, devrimci mücadele ile, direnişle, örgütlü direnişle mümkündür. Başka türlü yaşamın bir anlamı kalmamıştır.

* Özgür Bir Dünya İçin Kaldıraç dergisi, Sayı: 293, Aralık 2025

Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!

Şırnak'ta koruma altındaki 36 dağ keçisi (pez kovi) öldürüldü

Şırnak Ekoloji Derneği, Silopi ile Uludere ilçeleri arasındaki bölgede nesli tükenme tehlikesi altında bulunan 36 dağ keçisinin korucular tarafından uzun namlulu silahlarla vurularak öldürüldüğünü açıkladı.

Katliamı duyuran Şırnak Ekoloji Derneği, korucular tarafından uzun namlulu silahlarla vurularak öldürülen dağ keçilerinin çiftleşme ve üreme döneminde olduklarını, bu nedenle ağır bir suç işlendiğini belirtti.

Dernek açıklamasında şunlar ifade edildi:

“Ülkede yok sayılan doğal denge ve yaban hayatı, silah ve koruma gücü verilen kişi ve kişiler tarafından yok ediliyor. Ekolojik kırım politikalarının taktik-sistemantik olarak uygulandığı bölgede on yıllardır süren doğa ile savaş her alanda etkisini artırarak sürdürülmektedir.”

Katliama sessiz kalma!

“Bu konuya ilişkin Şırnak Valiliğini, Kültür ve Turizm Bakanlığını, Tarım ve Orman Bakanlığını üstüne düşen görevi yerine getirmeye ve bu katliamı yapan güvenlik gücü elemanları hakkında derhal gerekli işlemleri yapmaya çağırıyoruz. Buradan tüm yaşam savunucularına, ülkenin dört bir yanındaki ekoloji hareketleri ve aktivistlerine çağırda bulunuyoruz: Yapılan katliama sessiz kalmamanın ve gerekli hassasiyeti göstermemizin tam vaktidir.”

Konuyu Meclis'e taşıyan DEM Parti Şırnak Milletvekili Newroz Uysal Aslan, yaptığı açıklamada, dağ keçisinin bölge ekolojisi açısından kilit türlerden biri olduğuna dikkat çekerek, olayın doğaya yönelik ağır bir ihlal olduğunu ifade etti.

Dağ keçilerinin Kürt halkının kültürel hafızasında önemli bir yere sahip olduğunu belirten Aslan, bu hayvanların halk anlatılarında, dengbejlerde ve kültürel motiflerde yer aldığını dile getirdi.

Datça'da yat limanına tepki

Muğla Çevre Platformu Datça Meclisi; tamamıyla Özel Çevre Koruma Bölgesi ilan edilen Datça'da yapılmakta olan yat limanına karşı yıllardır dillendirilen itirazlar ve Datça'ya vereceği zararlara karşı açıklama yaptı.

Yat Limanı için ÇED sürecinin MUÇEP, Datça Belediyesi ve Büyükşehir Belediyesinin itirazları ile iki kez durdurulduğu da ifade edilen açıklamada; yapılan yatırımın belirli sermaye çevrelerine para kazandırmaktan başka bir amaca hizmet etmeyeceğine de işaret edildi.

Yerel mahkeme bilirkişilerinin hazırladığı 140

sayfalık raporun Danıştay tarafından dikkate alınmamasının talihsiz olduğuna ve bilirkişi raporunun davacı itirazları ile bilimsel temelde örtüştüğüne dikkat çekildi.

Bildiride yat limanının, yerel halkı kıyılardan, denizinden, plajından, yerinden yurdundan edeceği belirtildi.

Cengiz Sinop'u talan etmeye hazırlanıyor: 224 bin ağaç kesilecek

Cengiz Holdinge ait Eti Bakırın Sinop'ta kuracağı madenin ÇED süreci tamamlandı. Rapora göre alanda 224 bin ağaç, maden için kesilecek.

Cengiz Holdingin Sinop Boyabat'ta kuracağı bakır ocağı için ÇED raporu tamamlandı. Projeye yakın zamanda onay çıkması bekleniyor.

Cumhuriyet'ten Şeyda Öztürk'ün haberine göre maden faaliyeti yaklaşık 897,87 hektarlık bir alanı kapsayacak. Proje alanının büyük bölümünü ormanlık alanlar, tarım arazileri ve fundalıklar oluştururken proje için toplamda 224 bin 895 ağacın kesilmesi öngörülmüyor.

Şirketin yaklaşık 8 milyar 467 milyon TL'lik yatırım yapmayı planladığı projenin yıllık üretim hedefi 4 milyon ton cevher ve 9 milyon 250 bin ton pasa olarak belirtildi.

Talan şampiyonu

Ekim 2024'te gerçekleştirilen ihalede Eti Bakır kullanım hakkını almış, ihalede şartları sağlayan tek şirketin Cengiz Holding olması tepkilere neden olmuştu.

Latmos, kâr için talan edilemez

Aydın ve Muğla sınırları içerisinde yükselen, antik çağdaki adı Latmos olan Beşparmak Dağları'ndaki tehdit altında. Latmos'un yanı başında yer alan ve kapladıkları alan gittikçe artan ocaklar, bölgenin tarihine, kültürüne, jeolojik yapısına ve canlı yaşamına geri dönülmez zararlar veriyor.

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı peş peşe ÇED süreçleri başlatıyor. Son olarak Kipaş Holding bünyesinde yer alan Batı Kipaş şirketi Sofular Mahallesi'nde “Kül Düzenli Depolama Tesisi” kurmak için izin istedi.

Proje, Batı Kipaşa ait kâğıt fabrikası ve enerji santralinde her gün oluşan toplam 348 ton uçucu kül ve dip külünün depolanmasını amaçlıyor. Şirket, şu anda bu atıkları yaklaşık 200 kilometre uzaklıktaki OYAK Çimento'ya taşıyor. Ancak artan maliyetler nedeniyle şirket, külü Söke'deki talep ettiği alanda depolamak istiyor.

EKODOSD'dan açıklama

Ekosistemi Koruma ve Doğa Sevenler Derneği tarafından yapılan açıklamadan bazı notlar şu şekilde:

“Söke'de kentin neredeyse yanı başında kurulan ve kurulduktan sonra yaratmış olduğu çevre sorunları nede-

niyle halkın büyük tepkisini çeken kâğıt fabrikası, kirli atık sularını dolaylı olarak Büyük Menderes Nehri'ne vererek bölgeyi ve biyolojik çeşitliliği olumsuz etkilediği gibi, şimdi de Latmos (Beşparmak) Dağları'nda yeni bir çevre sorununa yol açacak bir proje hazırladığı meydana çıktı.”

“Projenin 1/1000.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planına göre ‘orman alanı’ ve ‘önemli doğa alanı’ olarak tanımlanan bölgede kaldığı, Orman Kadastro haritasına göre ‘ziraat alanı’ olarak belirlendiği ve düzenli kül atık tesisinin yapılacağı bölgenin ‘fıstık çamlığı’ olarak kayıtlı olduğu bilinmektedir.”

“Bu köylerde geleneksel yaşamlarını sürdüren insanlar sağlıklarının bozulmaması, yeraltı sularının temiz kalması, ekonomik kazanımlarının etkilenmemesi için, projeyi durdurmak için bir araya gelecek ve mücadelelerini sürdürecektir.”

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

1961 Saraçhane Mitingi

Osmanlı'dan Cumhuriyet dönemi-ne devlet, işçi örgütlenmelerini engellemek, denetim altında tutmak için "babalığını" hiç esirgemedi. Baskı, tutuklama, yasaklama temel politika olarak uygulanageldi; hâlen de öyledir.

1960'lı yıllar, Türkiye'de sanayinin gelişmeye başladığı, kırsal alandan kopan emekçilerin başta İstanbul olmak üzere sanayi merkezlerine doğru akmaya başladığı yıllar oldu.

O yıllarda işçiler en temel haklardan mahrum bir şekilde ölesiye çalıştırılıyor, karşılığında ise aç karınlarını bile doyuramıyorlardı. Grev, sendika

ve toplu sözleşme hakkı, ücretlere zam, dinlenme süresi yoktu.

1961'de anayasa değişmiş, işçilere grev ve toplu sözleşme hakkı tanınmıştı. Fakat anayasaya giren bu haklara ilişkin yasal düzenleme henüz yapılmamıştı. Bu durum işçiler arasında huzursuzluğa neden oluyordu. Bunun üzerine İstanbul İşçi Sendikaları Birliği yönetim kurulu, söz konusu yasaların bir an önce çıkarılması için 31 Aralık 1961 günü İstanbul'da bir miting düzenleme kararı aldı.

Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden binlerce işçi İstanbul'da toplanma-

ya başladı. 31 Aralık sabahı Topkapı, Edirnekapı, Kurtuluş, Beşiktaş ve Cağaloğlu'nda toplanan 100 binden fazla işçi yürüyüşe geçerek altı koldan Saraçhane alanına girdi.

İşçiler, "Sosyal adalet istiyoruz", "Şartsız grev hakkımız", "Grevsiz sendika, silahsız askere benzer", "Grevi suç sayan zihniyet suçludur" pankartları taşıyorlardı.

1961 Saraçhane mitingi, işçi sınıfının bir sınıf olarak kendini ortaya koyması ve işçi hareketinde özgüveni artırması bakımından önemlidir.

Saraçhane mitingi bu topraklarda, Cumhuriyet'in kuruluşundan sonraki ilk kitlesel işçi mitingidir. O güne kadar sınırlı bir güce sahip olan sendikaların etkili bir güç olarak mücadelesine alanına çıkmasında önemli bir başlangıçtır.

1963 Kavel Direnişi

İstanbul İstinye'deki Vehbi Koç'a ait Kavel Kablo Fabrikasında 28 Ocak 1963'te başlayan iş bırakma eylemi ve direniş, grevin yasal olmadığı bir dönemde yapılan en önemli işçi eylemlerinden biriydi.

Türk-İş'e bağlı Maden-İş Sendikasına üye 170 işçi, fazla mesai ücretleri ile yıllık ikramiyelerinin tam ödenmemesini, sendikadan ayrılma baskısını ve üç işçi temsilcisinin işten çıkarılmasını protesto amacıyla iş bırakma eylemine başladı.

Eylemin başlamasının ardından, şirket yönetimi tüm işçilerin işine son verildiğini açıkladı. Bu saldırı üzerine sendika genel başkanı Kemal Türkler'in yönettiği toplantıda tüm işçilerle beraber grev kararı alındı. İşçiler fabrika önünde çadır kurarak direnişe geçtiler.

4 Şubat'ta 1963 günü devletin kolluk güçleri işçileri dağıtmak için müdahale etti. Polis saldırısında 9 işçi yaralandı. Orada toplanan İstinye halkı, polis saldırısını protesto etti.

Eyleme 2 Mart'ta işçilerin eşleri de katıldılar. Kadınlar, fabrikadan mal çıkarmak isteyen patronun girişimini barikat kurarak engelle-

mek istediler. Polis ekipleri, kadınları dağıtma-ya kalkınca olay sırasında yaralananlar oldu.

Yapılan arabuluculuk çabaları sonucunda 4 Mart'ta anlaşma sağlandı. Bu arada direnişle ilgili olarak 12 işçi tutuklandı, haklarında dava açıldı. Tutuklananlar daha sonra serbest bırakıldı.

Grev ve toplu sözleşme yasalarının henüz çıkmadığı ve grevin yasak olduğu bir dönemde yapılan Kavel direnişi, "Hak verilmez alınır, zafer kavgayla kazanılır" gerçekliğini, eylemiyle dostla düşmana gösterirken işçi hareketinin önünü açan bir katalizör işlevi de gördü.

Kavel direnişi, 24 Temmuz 1963'te yürürlüğe giren 274 ve 275 sayılı sendikal yasaların bir an önce çıkmasında önemli bir rol oynadı.

275 sayılı yasaya konan bir madde ile haklarında takibat açılan işçilerin davasının düşmesi sağlandı. Bu madde, "Kavel maddesi" olarak bilinir.

1966 Paşabahçe Direnişi ve DİSK'in kuruluşu

31 Ocak 1966 tarihinde başlayan Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikasındaki grev, Türkiye işçi ve sendikacılık tarihinde önemli yeri olan ve yol ayrımını simgeleyen bir grevdir.

Kristal-İş Sendikası, iş yeri düzeyinde daha iyi bir sözleşme yapmak istiyordu. Anlaşmazlık üzerine 2 bin 200 işçi greve çıktı. Fabrikanın genel müdürü, Türk-İş üst yönetiminin de desteğini alarak grevin kanunsuz olduğunu ileri sürdü.

Grevci işçiler, 5 Şubat 1966 günü Paşabahçe İskele Meydanı'nda bir protesto mitingi düzenlediler. İşveren tarafından grevin yasa dışı olduğu iddiasıyla açılan dava, işçilerin lehine sonuçlandı, grev yasal olarak devam etti.

6 Nisan 1966'da Türk-İş'in grevi sona erdirmeye kararına karşı çıkan Petrol-İş, Maden-İş, Lastik-İş, Basın-İş ve Tez Büro-İş sendikaları grevi destekleme komitesi kurdu. Bu komite, daha sonra kurulan ve DİSK'in çekirdeğini oluşturan SADA'nın (Sendikalar Dayanışma

Konseyi) öncüsü niteliğini taşıyordu.

Bakanlar Kurulu, 19 Nisan'da 79 günden beri devam eden grevi "halkın sağlığını tehlikeye düşürdüğü" gerekçesiyle bir ay erteledi. İşçilerin büyük çoğunluğu işbaşı yapmadı. Sadece 11 işçi fabrikaya gitmişti.

Yüksek Uzlaştırma Kurulu, 18 Mayıs 1966'da tarafların onayı ile toplu sözleşmenin yapılmasına karar verdi.

Türk-İş yönetimi, Paşabahçe grevinin ardından 7 Aralık'ta greve destek veren sendikaların konfederasyondan geçici bir süreyle ihracımı kararlaştırdı. Bu sendikalardan Maden-İş, Lastik-İş ve Basın-İş, 13 Şubat 1967 tarihinde İstanbul'da kurulan DİSK'in (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) kurucuları arasında yer aldı.

Paşabahçe grevi, DİSK'in doğuşunda doğrudan doğruya belirleyici olmasa da etkileyici ve süreci hızlandırıcı bir faktör olarak değerlendirilir.

Tarihini bilmeyen geleceğini kuramaz!

Özel Okmeydanı Hastanesi çalışan emekçilerinden Perihan Daştan yazdı...

18yıldır bu hastaneye hizmet vermekteyim. Şu an işsiz hemşireyim. Haklarım, emeklerim ve yıllarım için direniyorum.

Bizim bu süreç 8 ay önceden başladı. Maaşlar geç verildi ve en son 3 ay içinde kaldı. Zaten maaşların geç verilmesi bu durumların bir işaretiydi.

10 Kasım'da öğleden sonra teknik ekipten vasıfsız bir elemanın görsel çekimini yönetime atması ile başladı. Yarım saat kala mesai bitimine arandım. Deprem riskli bir durum oluştuğunu ve bizlere ücretsiz izne çıkartılacağımızı söylediler.

Senaryo ve düzmece olduğu belli idi.

Bu bahane ile bizi çöp torbası gibi kapı önüne koydular.

Peki soruyorum? Neden bizi 23 Nisan'da deprem riskli bir binada çalıştırdın? Çalıştırmaya devam ettin? Neden bir önlem alınmadı? Neden, neden çok soru var...

Biz çok zor şartlarda hizmet veriyorduk bu hastaneye. Eleman eksikliğinden damar yolum açık bir şekilde nöbet tuttum. Sabah ambulans ile sevk edilip anjiyo oldum. Neden? Yine mesai saatleri içinde merdivenden yuvarlandım. Ölümünden döndüm. Niçin iş kazası tutulmadı?

Tüm işiniz hukuksuz-adaletsiz. Burdan malzeme taşınırken bize şu yok, bu

yok dediğiniz ve bizi hastalarla zor durumda bıraktığınız peçete, tıbbî araç gereçleri usulsüz ve kaçırır gibi kamyonlara koyup götürdünüz. Hani yoktu? Nerden çıktı bu kadar malzeme? Ben neden peçete ve sabunumu ve evde getireyim?..

Ne yaparsanız yapın, isterseniz hastaneyi kökünden söküp götürün bizim haklarımızı, emeklerimizi, vermekten kaçamayacaksınız. Sonuna kadar burdayız. Hak, emek nöbetine devam. Biz burda bir aileyiz. Kimsenin bu aileyi dağıtmasına-yıkmasına izin vermeyiz.

Bir emekçi mahallesinde gazete dağıtım deneyimi...

İlk defa gazete dağıtımına katılmış bir İşçi-Sen aktivisti olarak çok kıymetli bir deneyim olduğunu söyleyerek başlamalıyım.

Eski bir devrimci mahallesi Ulaştepe. Her hanede mücadeleye dair ayrı bir hikâye var. Kiminin özlemle, kiminin öfke ve kırgınlıkla kiminin de çekinerek anlattığı hikâyeler bunlar.

Açık konuşmak gerekirse beklediğimden daha az kapı açıldı, açılanların da yüzümüze kapandığı oldu. Açılan kapılardan birinde konuk edildiğimiz hanede anne ve ba-

badı madalyonun iki yüzüne gördüm. Mücadeleyi özlemle yâd eden, geçmiş 1 Mayısları anlatırken gözleri parlayan baba ve kırgın öfkeli annenin sitemli sözleri...

Kahvehanede mahalleliyle yaptığımız konuşmalar işçinin günlük sorunları, sarı sendikaların işçiyi nasıl yüzüstü bıraktığını ve neye ihtiyacımız olduğunu daha net görmemi sağladı.

Evet, sendikalar ne masada ne grevde ne işçinin yanında olarak bir sendikanın nasıl olmaması gerektiğini bize çok güzel öğretmekte.

İşçi-Sen olarak sınıfımızın yanında mücadeleyi büyütmeye devam edeceğiz!

CELAL

Erzurumlu sayılamayacak kadar

Erzurumludur Celal

Babasına babasından toprak kalmadığından ve aç yatmaya dayanamadığından

onikisinde çıktı Erzurum'dan

Amelelik yaptı;

harç kardı

harç taşıdı,

kalıp döktü,

kalıp söktü,

el için ev yaptı

Dua etti her gece

mucize yaratacak, "Allah'ına"

yatmadan önce

ve her öğünden sonra

Sabahları

gözünde çapakla yapışıp küreğin sapına

gözlerinde uykuyla bıraktı

akşamları.

Bir akşam

Gözlerinde uyku ve çapak varken

ve yağmur çocuksu yüzünü ıslatmışken

kaydı ayağı iskeleden

düştü iskeleden

iskeleden düştü

kan doldu ağızına, burnuna.

Toprak da tam yağmur kokmaya başlamıştı.

Bekir Kilerci

"İş ortamında mobbinge ve tacize uğramadığımız günler için mücadele ediyoruz"

Çalıştığım özel eğitim kurumundan haber vermek istiyorum sizlere. Bu eğitim kurumlarından birinin tabelasını veya broşürünü görmüşsünüzdür. En kötü ihtimalle sosyal medyadan veya telefonda size ulaşmışlardır. Peki buralarda kimler, nasıl çalışıyor?

Bu kurumların öğretmenlerinin çoğunluğunu üniversite öğrencileri ve emekliler oluşturur, böylece patronlarımız bizleri sigortalatmak zorunda kalmaz. Bunun üstüne yol ve yemek parası da verilmez. Ay içerisinde yaptığımız ders kadar ücrete, onların keyfinin geldiği vakit, hak kazanırız. Bu kurumların öğretmen sirkülasyonu çok yüksektir, öğrencilerinize ders verecek başka birisi ertesi güne bulunabilir olduğu size hissettirilir ki şımarmayın, tatil bayram hafta sonu tanımadan zam istemeden çalışabilin.

Patronun çalışanlarına verdiği kıymeti çalıştığım kurumun öğretmenler günü etkinliğinde çok daha iyi anlamış oldum.

Öğretmenlerden birisi satış danışmanı olan kadın arkadaşta taciz etti. Ki bu arkadaş hocanın da eski öğrencisiydi! Etkinlikte şahit olduğum olayı

patrona açtığımda, bu adamın artık kurumda bulunmaması gerektiğini sertçe ifade ettim. Patron da kız öğrencilerin onun sınıfında çoğunlukta olması sebebiyle ortaya çıktığı takdirde "ticarî unvanına" zarar vereceği sebebiyle benimle hemfikir olabildi. Tacizci hocanın çok sevilen birisi olduğu, aslında o satış danışmanı kızdan da fazla para kazandırdığı buna rağmen bir lütuf olarak işten çıkarılacağı için ona minnettar olmamız gerektiği bize bol bol hatırlatarak böyle bir sonuç elde edebilecektik!

Sonuç ne oldu? Devam eden sınıfları olması gerekçesiyle adam 2 hafta daha gelip gitti işine devam etti. Kadın o günden sonra işi bıraktı. Tacizci hocanın işten çıkarılmasını bir kazanım olarak görsem de; kadın için güvenli ortamın yaratılmamış olmasından, hocanın çok alkollü olduğu, aslında "öyle bir insan" olmadığı gibi bahanelerin tacize uğrayan kadının yüzüne sıralanmasından çok rahatsızım.

Patronun vicdanına kalmadığımız, iş ortamında mobbinge ve tacize uğramadığımız günler için mücadele ediyoruz, bu mücadeleyi büyütelim! Bugünden yarını örgütleyelim!

"Ekmek derdine düşen işçi hak arayışına girmeye cesaret edemiyor"

Merhaba arkadaşlar... Ben banyo aksesuarları üreten, 15 işçinin çalıştığı bir işte çalışmaktayım.

İşyerinde yeni giren elemanları çok fazla yorucu işlere veriyorlar ve bu asgarî ücret karşılığında oluyor. İşçi sınıfı sermaye sınıfının kölesi hâline gelmiş. Ekmek derdine düşen işçi sınıfı örgütlenip hak arayışına girmeye cesaret edemiyor çünkü işten çıkarılma korkusu, eve ekmek götürememek geliri olmayan işçiler için çok zor bir durumdur.

İşyerinde geciken sigorta girişi, işe girerken kart çıkarmanın gecikmesi işçiyi bezdiren faktörlerden biri. Ayrıca maaşların gecikmesi, çalışma saatlerinin uzun olması da ayrı bir sorun. Şimdilik gözlemlerim bunlardır...

TARANTA-BABU'YA YEDİNCİ MEKTUP

Bilirim

beş altıyı geçmez

senin kafanın raflarında dizili

kapalı şişeler gibi sorgular...

Sen ki kapkara cahilsin

herhangi bir

hukuku düvel profesörü kadar..

Buna rağmen

sana sorsam

desem ki ben:

— «Keçilerimizin

kıvrırcık uzun

tüyleri dökülüp,

iki başlı memelerinden

iki kol ışık gibi akan

sütleri kesilirse;

ve portakallarımız,

sönen birer güneş yavrusu gibi dallarında kuruyup,

kemik ayaklarıyla kıtlık,

yerli bir kral gibi geçerse toprağımızdan,

sen ne yaparsın?»

Bana dersin ki sen:

— «İlk ışıklarla ağarmağa başlayan

yıldızlı bir gece gibi

damla damla kaybederim boyamı,

damla damla solarım...»

Bana dersin ki sen:

— «Bir Afrika kadınına bu sorulur mu hiç?

Kıtlık ölümdür bizim için

bolluk sevinç...»

Fakat ne hikmettir ki TARANTA - BABU

büsütün tersine burda bu!

Bir öyle şaşılalı

dünya ki burası,

bollukla ölüyor,

kıtlıkla yaşıyor.

Varoşlarda hasta, aç kurtlar gibi

insanlar dolaşıyor

ambarlar kilimli

ambarlar buğdayla dolu..

Tezgâhlar

ipekli kumaşla dokuyabilir

topraktan güneşe kadar giden yolu.

İnsanlar yalnayak

insanlar çıplak...

Bir öyle şaşılalı

dünya ki burası,

balıklar kahve içerken

çocuklar süt bulamıyor.

İnsanları sözle besliyorlar,

domuzları patatesle...

Nâzım Hikmet

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul **Tel:** 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL

Kaldıraç

Caferağa Mah. Serasker Cad.

No: 35 Kadıköy

Sarıgazi AKA-DER

Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi

Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad.

Kuyu Sok. No: 1 Maltepe

Mephisto

Taksim-Beşiktaş-Kadıköy

Beyaz Adam

Bakırköy

ANKARA

Kaldıraç

Konur Sok. No: 17/10

Kızılay

(İmge Kitabevi üstü)

Tuzluca Yayı AKA-DER

587 Sok. No: 25/A

Tuzluca Yayı/Mamak

İZMİR

Kaldıraç

1469 Sok. No: 128

D: 4 Alsancak/Konak

ADANA

Adana AKA-DER

Kayalıbağ Mah. 26001

Sok. Özel Sancak Apt.

No: 1 Kat: 6 D: 23

Kazakistan'da 3 bin 500 yıldan daha eski bronz çağı şehri ortaya çıkarıldı

Kazakistan'da arkeologlar, 140 hektarlık alanı kaplayan büyük bir Bronz Çağı yerleşiminin kalıntılarını ortaya çıkardı.

Kazakistan'ın kuzeydoğusunda, İrtiş

Nehri'ne hâkim bir sırtın üzerine kurulan ve bu nedenle "Yedi Vadi Kenti" olarak adlandırılan Semiyarka, iki sıra toprak setle sınırlandırılmış haneler, kerpiç duvarlar ve merkezde daha büyük bir kamusal/ritüel yapı barındırıyor.

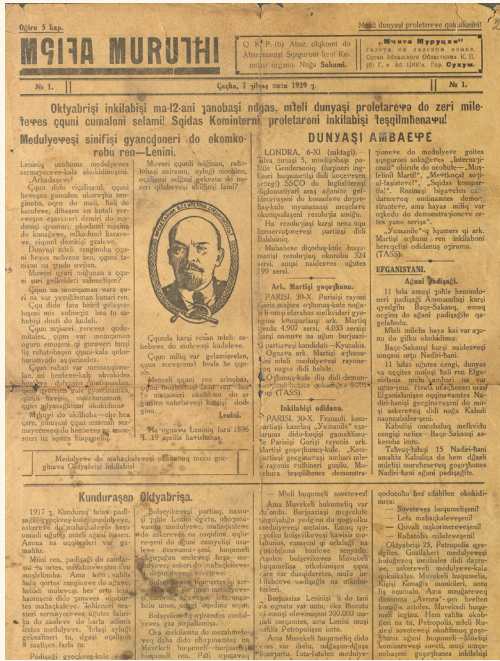
"Semiyarka" adı verilen şehrin, 3 bin 500 yıldan daha eski ve bölgede şimdiye dek keşfedilen en büyük planlı yerleşim olma özelliği taşıdığı belirtildi.

Dem Parti ve Laz Enstitüsünden ortak Lazca çağrısı

Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi (DEM Parti) Dil, Kültür ve Sanat Komisyonu, Laz Enstitüsü tarafından Lazcaya unutturmamak amacıyla 2021 yılında ilan edilen "7 Kasım Lazca Dil Günü" dolayısıyla Lazca ve Türkçe yazılı açıklama yaptı.

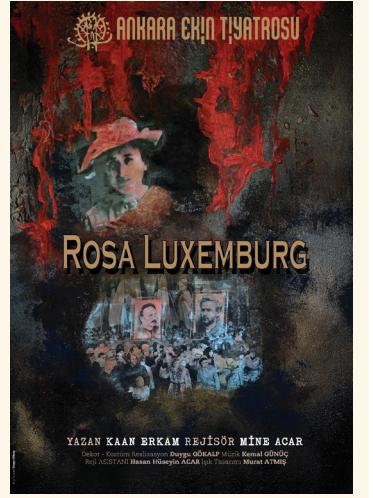
Lazcanın yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kaldığına dikkat çekildiği açıklamada, 7 Kasım tarihinin ilk Lazca gazete "Mç'ita Murutsxi'nin (Kızıl Yıldız) 1929'da yayın hayatına başlamasının ve Lazca müzik yapan Kazım Koyuncu'nun doğum gününün anlamlı bir keşişimi olduğu belirtildi.

Ankara Ekin Tiyatrosu "Rosa Luxemburg" ile Ege ve Anadolu turnesinde

Ankara Ekin Tiyatrosu, Rosa Luxemburg'un yaşamını ve düşünsel mirasını sahneye taşıyan "Rosa Luxemburg" oyunuyla Ege ve Anadolu turnesine çıktı.

Aşkın, devrimin ve özgürlüğün sesini günümüze taşıyan oyun, savaş karşıtlığı ve güçlü kadın direnişini merkezine alıyor. Rosa Luxemburg'u oyuncu Özlem Kalkan canlandırıyor.

Eurovision'da İsrail'e yönelik kültürel boykot

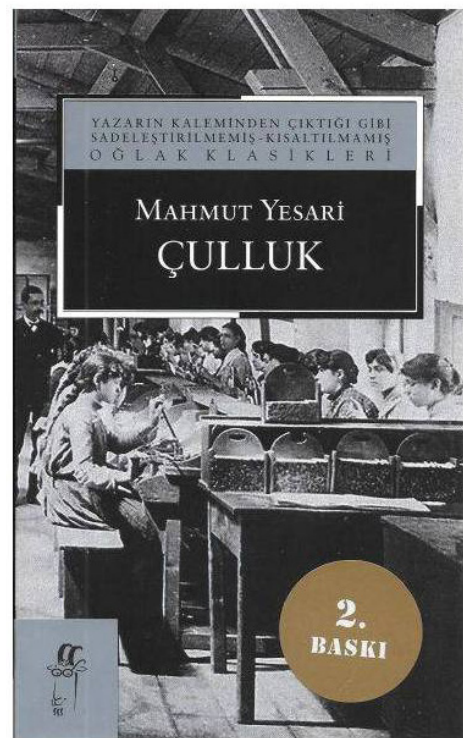
Austurya'nın başkenti Viyana'da bu yıl 70'incisi düzenlenecek 2026 Eurovision Şarkı Yarışması'na İsrail'in katılmasına yönelik itirazların Avrupa Yayın Birliği (EBU) Genel Kurulunda oylamaya sunulmaması, Avrupa'da geniş bir boykot dalgasına yol açtı.

İrlanda, Belçika, İspanya, İzlanda, Hollanda ve Slovenya kamu yayıncıları Eurovision'a katılmama ve yarışmayı yayınlamama kararı aldıklarını duyurdu.

Nihâî kararı olmadığı belirtilen bazı ülkelerin de yarışmacı göndermeyecekleri belirtildi.

2024 Eurovision Şarkı Yarışması'nın şampiyonu olan İsviçreli şarkıcı Nemo, İsrail'in 2026'daki yarışmaya katılmasına izin verilmesine tepki göstererek aldığı ödülü geri göndereceğini açıkladı.

Kitap: Çulluk

Yazar: Mahmut Yesari

Çulluk, öncelikle Münevver ile Murat Çavuş arasında yaşanan bir aşk öyküsüdür, ancak edebiyatımızın değerli aşk öykülerinden ve romanlarından çok daha farklı bir yerde durmasının nedeni ilk işçi romanı olmasıdır. Üstelik sadece erkeklerin üstüne kurulu bir öykü de değildir.

1928 yılında, kadınların öğretmenlik, hemşirelik ya da ev işçiliği gibi "kadına yaraşır" dünyalarda anlatıldığı bir zamanda Münevver, "erkek" ortamında çalışan bir fabrika işçisidir. Geçim sıkıntısı, fabrikanın acımasız dün-

yası, hak mücadelesi ilk kez edebiyatımızda kendine yer açarken, bir kadın da yaşamının yükünü ve sorumluluğunu modern anlamda sırtlamış emekçidir artık. Bu nedenle edebiyat tarihimizin dönüm noktalarından biridir Çulluk.

Okudukça, yeni kurulmuş Cumhuriyet'in ivme kazandığı kentleşme, sanayileşmenin yarattığı işçi sınıfının erken günleri hakkında da çok şeyler söyler bize. Ama en çok da kadının bu yeni Cumhuriyet'te değişmekte olan rolünü anlatır.

"11. Yargı Paketi, sansür politikalarına da yasal zemin hazırlıyor"

Aralarında sinema dernekleri, tiyatro toplulukları, gazetecilik inisiyatifleri ve sendikaların bulunduğu 44 kültür-sanat kurumu, ayrımcı 11. Yargı Paketi'ne karşı ortak bir açıklama yayımladı.

Açıklamada, paketin "genel ahlâk" ve "biyolojik cinsiyet" gibi muğlak ifadelerle LGBTİ+'ı olduğu kadar ifade ve sanat özgürlüğünü de hedef aldığı vurgulandı.

İŞÇİ GALİP

mesem

“Ne yani,” dedi müdür, “herkes aynı değil ya Galip Usta. Biz burada gençlerin meslek eğitimine katkı sağlıyoruz.” Konu MESEM’den fabrikaya gönderilen çocuklardı.

Galip, yılın ilk 11 ayında 87 çocuk işçinin çalışırken öldüğünü hatırlatmış, bunların içinde MESEM’li çocukların da bulunduğunu eklemişti. “Çocukların fabrikada ölmesi çok acı, çok saçma değil mi?” diye de sormuştu.

Müdür, “İyi de...” deyip duruyordu. “İyi de o zaman nasıl öğrenecekler işi?”

“Bırak Allah’ını seversen bu lafları müdür bey,” dedi Galip. “Bana geçen gün fabrikayı gezen milli eğitim müdürü ağzıyla konuşma. Sanırsın çocuklara adam gibi meslek öğretiliyor buralarda. Ayak işleri yaptırıyor çocuklara. Oradan oraya, alâkasız işlere veriyorsunuz. 6 bin altı yüz liraya adam mı çalışır yoksa? Geçen ara tatilde bile geldi çocuklar.”

“Evet, bence de çocuklar meslek öğrenmeli. Yoksul ailelerin çocuklarının başka bir şansı yok. Ama bunun yolu bu olmamalı. Geçen gün birine ustası makattan kompresörle hava basarak öldürdü. Bu mudur eğitim? Bir başkası yanarak öldü be, yanarak. Neden bahsediyorsun sen! Bir başkası tonlarca suntanın altında ezilip öldü. Milli Eğitim Bakanı’na göre bunların hepsi eğitim zayıtı. Olur yani böyle şeyler.”

Müdür, “Yani öyle ama bizde olmaz öyle şeyler Galip Usta bilirsin,” dedi. Galip, “He olmaz tabii, olmaz ama benim bildiğim 8-10 çocuk var burada, yine de.”

“Size tek bir soru soracağım müdür bey, çocuğunuzu MESEM’e vermek ister miydiniz?” Sorunun kendisi bile müdürün keyfini kaçırmaya yetmişti. “Yapma Galip Usta,” demekle yetindi.

Kıssadan Hisse

Ne kaa ekmek o kaa köfte

Köfteci İsmail’in dükkânında fiyatlar her ay değişirmiş, köfteler ise her ay biraz daha incelmış. Duvara kocaman bir tabela asılmıştı: “GRAM DEĞİL, NİYET TARTILIR.”

Sessiz müşteriler hep ön masaya oturmuş.

İsmail onları severmiş; çünkü hesap sormaz, porsiyonu saymaz, “Olsun,” der, çatalı tabağa sessizce bırakmış.

Arada biri çıkıp, “Bu köfte küçülmedi mi?” diyecek gibi olur, sonra yan masaya bakar, kendi kendine susarmış. İsmail de hemen mutfığa bağırırmış: “Ustaa! Şu masaya alışılmış porsiyon!”

Alışılmış porsiyon, eski porsiyonun yarısıymış. Bir gün dükkâna yeni bir müşteri gelmiş.

Masaya oturmadan önce tabelayı okumuş, sonra sormuş:

“Bu köfteler kaç gram?” İsmail kaşını kaldırmış, “Gram sorana gram veririm.” Adam gülmüş, “Ben gram değil, hakkımı soruyorum.” Mutfaktan koca bir tabak çıkmış.

Köfteler öyle büyükmüş ki, yan masadakiler ilk kez çatalını bırakmış. Sessiz müşteri dayanamamış: “Biz her gün geliyoruz.” İsmail kasayı kapatmış, yavaşça demiş ki: “Her gelen müşteri değildir. Kimi sadece alışkanlıktır.”

Kıssadan hisse: Alışan insan, eksileni fark etmez.

Fark etmeyi de kimse doyurmaz. Sessizlik ise onay sayılır.

Aralık ayı, asgarî ücretin belirlenmesi, bütçenin onaylanması gibi işçi sınıfını yakından ilgilendiren gündemleri barındırıyor. Buna rağmen işçilerin sesi oldukça cılız kaldı. Yoğun örgütsüzlüğümüz buna sebep oldu. İşçi sınıfının eylemiyle kazanımı doğru orantılı gider. Eylem yoksa hak da yoktur. Tek tek işyerlerinde de ülke çapında da böyledir.

Gelinen noktada, MESS sözleşmesinde işçi başına ortalama aylık bir milyon liradan fazla kâr elde eden metal patronları bile işçilere yüzde 5’lik bir artışı önerecek kadar pervasız davranma gücünü bulmuşlardır. Bu, köpeksiz köyde değneksiz dolaşmak gibidir. Oysa işçiler çok defa eylemle hak almanın yolunu göstermiştir, metal işçisi de bunun bir parçasıdır.

“Savaşın kazananı yoktur” derler ya, bu bir yalandır.

Savaşın kazananı her daim sermaye olur. Hem silah ticareti ile gerçekleşir bu hem de artan enflasyon, yükselen işsizlik sayesinde düşen işçi ücretleriyle.

“Ulusal çıkarlar” adı altında askıya alınan hak ve özgürlükler sayesinde yakalanan ivme bunu sağlar.

Her savaşın aynı zamanda iç savaş olması nedeniyle, devletin işçi sınıfına karşı aldığı önlemler ve her türlü yağmanın, sömürünün dizginli biçimde uygulanması ancak büyük bir devlet terörü eşliğinde gerçekleşir.

savaş ekonomisi

Savaş ekonomisi, özü itibarıyla, ülke kaynaklarının savaşa yatırılması olarak özetlenebilir. Ama bu sadece silah ticareti, silah üretimi olarak ele alınırsa eksik kalacaktır.

Savaş zamanında ülkeler, yurt içindeki iktisadî kaynaklarının çoğunu halkın refahını arttıran kalemlerden çekip savaşta kullanılacak ürünlerin üretimine kaydırır. Bu nedenle savaş zamanlarında karaborsacılık ve enflasyon artar. Başka bir deyişle halkın önceki döneme göre görece daha fakirleşmesinin yanında önceki dönemlerde görece ucuz ama tercih edilebilir olan mallara da erişimi kısıtlanır. Temel ürünlerin (gıda, temizlik, giyecek vs.) dağılımında askerî birimlere öncelik verilir.

sözlük